

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2000/C 232/01	Euroens vekselkurs	1
2000/C 232/02	Statsstøtte — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, til støttesag C 33/98 — Spanien: Støtte til privatisering af Babcock Wilcox España SA (BWE) ⁽¹⁾	2
2000/C 232/03	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse ⁽¹⁾	7
2000/C 232/04	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse	10
2000/C 232/05	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.2045 — Salzgitter/Mannesmann-Röhrenwerke; ECSC.1336 — Mannesmann-Röhrenwerke) ⁽¹⁾	10
2000/C 232/06	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/JV.51 — Bertelsmann/Mondadori/BOL Italia) ⁽¹⁾	11
2000/C 232/07	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.2114 — Sanpaolo/Schroders/Omega/CEG) ⁽¹⁾	12
2000/C 232/08	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.2033 — Metso/Svedala) ⁽¹⁾	13

II *Forberedende retsakter*

.....

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	III Oplysninger	
	Kommissionen	
2000/C 232/09	Indkaldelse af forslag SCRE/111352/C/G — Asia Information Technology & Communications Programme (Asia IT&C)	14
<hr/>		
	Berigtigelser	
2000/C 232/10	Berigtigelse til EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren (EFT C 28 af 1.2.2000)	17
2000/C 232/11	Berigtigelse til indkaldelse af forslag udstedt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber vedrørende projekter, der finansieres af Det Europæiske Fællesskab — SCRE/110979/C/G (EFT C 88 af 25.3.2000)	42
2000/C 232/12	Berigtigelse til omregningskurser for valuta i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2615/79 (EFT C 221 af 3.8.2000)	43

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

11. august 2000

(2000/C 232/01)

1 euro	=	7,4604	danske kroner
	=	337,10	græske drakmer
	=	8,3630	svenske kroner
	=	0,6061	pund sterling
	=	0,9132	amerikanske dollar
	=	1,3545	canadiske dollar
	=	99,310	japanske yen
	=	1,5531	schweizerfranc
	=	8,1195	norske kroner
	=	72,79	islandske kroner ⁽²⁾
	=	1,5702	australske dollar
	=	2,0188	new zealandske dollar
	=	6,3295	sydafrikanske rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

⁽²⁾ Kilde: Kommissionen.

STATSSTØTTE

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, til støttesag C 33/98 — Spanien: Støtte til privatisering af Babcock Wilcox España SA (BWE)

(2000/C 232/02)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 7. juli 2000, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Spanien, at den havde besluttet at udvide proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende støttesag C 33/98 til at omfatte de støtteelementer, som indgår i privatiseringen af Babcock Wilcox España SA (BWE).

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat H
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Fax (32-2) 296 95 80.

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Spanien. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodninger skal være begrundet.

I henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 kan ulovligt udbetalt støtte kræves tilbagebetalt af støttemodtageren.

RESUMÉ

Kommissionen indledte i april 1998 proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾. I juli 1999 udvidede Kommissionen proceduren til at omfatte yderligere støtte til BWE ⁽²⁾.

Ved brev af 25. april 2000 anmeldte de spanske myndigheder privatiseringsplanerne for BWE til Kommissionen. Planerne omfatter oprettelsen af en ny virksomhed, NewCo, som skal have overført visse af BWE's aktiver. NewCo skal ligeledes overtage 650 af BWE's medarbejdere. Derefter skal BWE opløses. Babcock Borsing AG skal købe NewCo's aktier for 45 mio. EUR. Privatiseringsplanerne omfatter ligeledes kontante betalinger til NewCo på 250 mio. EUR til investeringer om omkostninger i forbindelse med tilpasning og nyetablering af BWE's tidligere aktiviteter, dækning af tab i forbindelse med kontrakter, der overføres til NewCo, dækning af omkostninger i forbindelse med fordringer på NewCo for begivenheder, som fandt sted før salget, samt dækning af underskuddet ved opløsning af BWE, som er vurderet til 210,4 mio. EUR.

Støtten i forbindelse med privatiseringsplanerne for BWE synes på nuværende tidspunkt at være uforenelig med fællesmarkedet,

⁽¹⁾ EFT C 249 af 8.8.1998.

⁽²⁾ EFT C 280 af 2.10.1999.

da den ikke er forenelig med Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

BREVETS ORDLYD

»La Comisión tiene el honor de comunicar a España que, tras haber examinado la información facilitada por sus autoridades sobre la ayuda arriba indicada, ha decidido ampliar el procedimiento establecido en el apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE.

I. Procedimiento

(1) En abril de 1998, la Comisión inició el procedimiento del apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE con relación a dos aportaciones de capital por un total de 20 000 millones de pesetas españolas (120,2 millones de euros) realizadas en 1994 y 1997 por el *holding* público SEPI en beneficio de BWE ⁽³⁾.

(2) En julio de 1999 la Comisión amplió el procedimiento para incluir ontra ayuda a BWE consistente en una nueva

⁽³⁾ DO C 249 de 8.8.1998.

aportación de capital de 41 000 millones de pesetas españolas (246,4 millones de euros) ⁽⁴⁾.

- (3) Las autoridades españolas notificaron los acuerdos de privatización de BWE mediante carta de 25 de abril de 2000.

II. Babcock Wilcox España SA («BWE»)

- (4) BWE es una filial al 100 % del *holding* público español SEPI. Esta empresa fue adquirida por el Estado con una plantilla de 5 600 trabajadores en 1978, tras la crisis del petróleo. Desde que pertenece al sector público, BWE ha pasado por diversos procesos de reestructuración y reorganización, reduciendo sus actividades y centrándose en unas pocas operaciones fundamentales. En la actualidad, opera como fabricante de instalaciones «llave en mano» y de bienes de equipo para el sector energético. En la primera mitad de los años noventa, BWE registró beneficios moderados. El primer intento de privatizar BWE se produjo en septiembre de 1998, cuando el grupo Kvarner acordó la compra de BWE. Al final, el acuerdo no se firmó debido a los problemas financieros de Kvarner. A principios de 1999, las autoridades españolas iniciaron un segundo procedimiento de privatización de BWE. En mayo de 1999 las autoridades españolas seleccionaron sendas ofertas presentadas por los grupos McDermott y Babcock Borsing AG.

III. Los acuerdos de privatización

- (5) El 9 de febrero de 2000 SEPI firmó un contrato con Babcock Borsing AG («BB») por el que se compromete a vender a esta empresa al precio de 45 millones de euros las acciones de una sociedad de nueva constitución, NewCo, a la que se transferirán determinados activos seleccionados de BWE. Esta última también cederá a NewCo 650 empleados. A continuación, se procederá a la liquidación de BWE. El contrato está supeditado, entre otras cosas, a la autorización por parte de la Comisión de la ayuda objeto del presente procedimiento, así como de cualquier transacción prevista en los acuerdos de privatización que sea reputada de ayuda estatal.
- (6) BB persigue adquirir todo el capital de NewCo para integrar esta empresa en su grupo conforme a un plan industrial cuyas líneas de actuación se incorporaron a la oferta presentada a las autoridades españolas. El plan industrial persigue garantizar la continuidad de las actividades de BWE aportadas a NewCo.
- (7) Tras un análisis SWOT («puntos fuertes, puntos débiles, oportunidades y amenazas»), el plan industrial concluye que las actividades de producción de NewCo deben concentrarse en los ámbitos de la ingeniería energética, la protección del medio ambiente y la prestación de servicios de mantenimiento y explotación a instalaciones de generación de energía. Dentro del grupo BB, NewCo debe cubrir básicamente los mercados regionales de España, Portugal, Latinoamérica y el norte de África. El

volumen de negocios anual de NewCo ha de alcanzar una media de 250 a 400 millones de euros con una plantilla máxima de 650 trabajadores. De cumplirse estos objetivos, se espera que NewCo deje de arrojar pérdidas en cuatro años.

- (8) BB considera que la adaptación y relanzamiento de las actividades de NewCo exigirá unas inversiones del orden de los 135 millones de euros mientras que el valor estimado de las transferencias de tecnología es de aproximadamente 37,5 millones de euros.
- (9) En virtud del contrato de privatización, SEPI y BB compartirán dichos costes. BB se obliga durante un período de cinco años a: proporcionar gratuitamente a NewCo la tecnología y la asistencia tecnológica que precise, mantener la plantilla de NewCo en 650 empleados y efectuar las aportaciones dinerarias que sean necesarias para mantener en todo momento el nivel mínimo de fondos propios de NewCo en 20 millones de euros.

Además, BB se compromete a que NewCo no distribuya dividendos a sus accionistas con cargo a los resultados de los ejercicios fiscales 2000, 2001 y 2002.

- (10) Por su parte, BWE se obliga a efectuar los pagos siguientes, asumiéndolos SEPI, su actual propietario, como obligado solidario:
- Un pago de 55 millones de euros en la fecha de creación de NewCo.
 - Un pago de 100 millones de euros destinados a costes de adaptación de las actividades aportadas a NewCo.
 - Un pago de 95 millones de euros a NewCo para inversiones y formación previstas en el programa de inversión incluido en el plan industrial presentado por el comprador.
 - La cobertura de eventuales pérdidas relacionadas con contratos transferidos a NewCo, con un coste estimado de 8 000 millones de pesetas españolas (48,1 millones de euros).
 - La cobertura de los costes derivados de cualquier reclamación dirigida contra NewCo por perjuicios económicos o daños resultantes de hechos ocurridos con anterioridad a la venta que esté relacionada con cuestiones medioambientales, laborales, fiscales o de Seguridad Social y con obligaciones derivadas de planes de pensiones. La responsabilidad máxima asumida por BWE y SEPI se limita a 18 millones de euros (las autoridades españolas consideran que no habrá lugar a compensación alguna por este concepto).
 - La cobertura del déficit de la liquidación de BWE, con un coste estimado de 35 000 millones de pesetas españolas (210,4 millones de euros).

⁽⁴⁾ DO C 280 de 2.10.1999.

- (11) El programa de inversión presentado por BB para NewCo abarca el período 2000-2004. Las inversiones ascienden a un total de 135,5 millones de euros y pueden clasificarse así:

Tipo de inversión	Presupuesto 2000-2004 (en millones de euros)
A) Relanzamiento de actividades	41,5
B) Tecnologías de la información	20
C) Modernización de bienes de equipo	46
D) Red comercial y participación en empresas en participación	28
Total	135,5

- (12) Es de señalar que la notificación indica que el plan industrial presentado por BB es un primer borrador sujeto a modificaciones en función de las negociaciones que están celebrando las partes interesadas.

IV. Evaluación

- (13) Según los compromisos mencionados en el punto 10, el Estado español cubrirá, a través de SEPI, la sociedad *holding* de la que es propietario exclusivo, costes derivados de la reestructuración de las actividades de BWE que, de lo contrario, tendrían que sufragar BWE, NewCo o el comprador de esta última empresa.
- (14) Los compromisos a) a e) implican pagos a NewCo de los que esta empresa es el beneficiario nominal y real.

En cuanto al compromiso f) de cubrir el déficit de la liquidación de BWE, aunque conlleva pagos a BWE, la Comisión considera en esta fase del procedimiento que el verdadero beneficiario es NewCo. La creación de NewCo, la aportación de los activos de BWE y la cobertura del déficit de la liquidación de BWE no son el resultado de un procedimiento de liquidación normal sin la intervención del Estado, sino que constituyen la segregación artificial de una rama de actividad. Esta segregación viene posibilitada por la responsabilidad ilimitada que asume SEPI, y en última instancia el Estado español, frente a los acreedores de BWE. Además, la sociedad *holding* SEPI, que es el actual propietario de BWE y el futuro propietario inicial de NewCo, ha diseñado la segregación para liberar estas actividades de toda carga u obligación pasada sin trasladar a NewCo el coste de despido de los trabajadores. En estas circunstancias, la cobertura del citado déficit tiene por objeto y efecto liberar a las actividades de BWE transferidas a NewCo de los costes que deberían soportar.

- (15) La Comisión también desea subrayar que el compromiso estipulado en el contrato de privatización de cubrir el déficit de la liquidación de BWE constituye una garantía ilimitada para los acreedores de BWE que fue concedida por el Estado con posterioridad al nacimiento de las deudas en cuestión. La Comisión llama la atención de las autoridades españolas y demás interesados sobre las con-

secuencias legales de la concesión ilegal de garantías, expuestas en el capítulo 6 de su Comunicación relativa a la aplicación de los artículos 87 y 88 del Tratado CE a las ayudas estatales otorgadas en forma de garantía ⁽⁵⁾.

- (16) La Comisión también debe señalar en esta fase de la evaluación que la transferencia artificial a NewCo de las actividades en curso de BWE, que solamente seguirá existiendo en sus deudas pendientes a efectos de liquidación, no debe servir a las autoridades españolas para eludir el pleno cumplimiento de la normativa sobre ayudas estatales. Por consiguiente, NewCo será el destinatario de cualquier orden de devolución que la Comisión decida dictar con relación a la ayuda objeto del procedimiento inicialmente incoado en virtud del apartado 2 del artículo 88 y de su primera ampliación, que en su momento consideró a BWE como beneficiario de la ayuda. La evaluación de la compatibilidad de esta ayuda no puede dissociarse de la evaluación de las nuevas intervenciones, toda vez que todas ellas tienen por finalidad ayudar a la rama de actividad que se transferirá a NewCo.
- (17) Además de la ayuda a NewCo previamente mencionada, habida cuenta de que el grueso de los activos de BWE, con un valor contable neto de aproximadamente 50 millones de euros, se transferirá a NewCo libre de cargas y gravámenes y de derechos de terceros y con una plantilla del tamaño que precisa el comprador, en esta fase del procedimiento la Comisión duda de que el precio que BB pagará por las acciones de NewCo en virtud del acuerdo de privatización, 45 millones de euros, refleje el valor intrínseco de las actividades adquiridas.
- (18) Como se indicó con motivo de la incoación del procedimiento, hay un comercio significativo entre Estados miembros y las empresas compiten vigorosamente por conseguir pedidos tanto a escala comunitaria como internacional en el sector en que operan BWE y BB ⁽⁶⁾. Por lo tanto, las intervenciones estatales a que se refiere el punto 10 y cualquier elemento de ayuda que pueda encerrar el precio de compra de las acciones de NewCo constituyen una ayuda a efectos del apartado 1 del artículo 87 del Tratado CE.
- (19) Las nuevas ayudas notificadas persiguen culminar el proceso de reestructuración de las actividades de BWE iniciado en el marco de su privatización. Por consiguiente, la Comisión debe evaluar su compatibilidad a la luz de los principios establecidos en las Directrices sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración. Como BWE y la rama de actividad que se segregará de ella para transferirla a NewCo son o serán grandes empresas, las nuevas Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis publicadas en el DO C 288 de 9.10.1999 (en adelante, denominadas «las Directrices») son aplicables a la ayuda notificada que se está evaluando ⁽⁷⁾.

⁽⁵⁾ DO C 71 de 11.3.2000.

⁽⁶⁾ Véase el punto 4 de la Decisión por la que se incoó el procedimiento del apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE.

⁽⁷⁾ Véase el punto 7.4 de las Directrices.

(20) La Comisión puede autorizar una ayuda destinada a la reestructuración de una empresa en crisis siempre que se cumplan unos criterios muy estrictos. Entre otras condiciones: la ayuda debe estar supeditada a la ejecución de un plan de reestructuración que restablezca la viabilidad a largo plazo de la empresa en un plazo razonable⁽⁸⁾; el importe y la intensidad de la ayuda deben limitarse a lo estrictamente necesario para permitir la reestructuración en función de las disponibilidades financieras de la empresa, de sus accionistas o del grupo comercial del que forme parte⁽⁹⁾ y se han de adoptar medidas que mitiguen en lo posible las consecuencias negativas que la ayuda puede acarrear para los competidores⁽¹⁰⁾.

(21) Por lo que se refiere al primer criterio, un plan de reestructuración adecuado, las autoridades españolas han comunicado el plan industrial incorporado por BB en su oferta. Sin embargo, la Comisión observa que este plan industrial es un primer borrador sujeto a modificaciones en función de las negociaciones que están celebrando las partes interesadas. Por añadidura, la notificación española no facilita toda la información que necesita la Comisión para la evaluación de concesiones individuales de ayuda estatal con arreglo al anexo I de las Directrices. La notificación española no incluye, en particular, un estudio de mercado independiente ni un análisis de sensibilidad basado en las hipótesis contempladas en el plan industrial⁽¹¹⁾.

(22) En cuanto al requisito de limitar la ayuda al mínimo imprescindible, la Comisión observa que la ayuda en forma de pagos destinados a la adaptación de las actividades industriales transferidas a NewCo [letra b) del punto 10], la ayuda ligada a categorías específicas de costes de inversión o de formación [punto 10] y la ayuda que representa la aportación dineraria de libre uso [letra a) del punto 10] suman 250 millones de euros. Este importe supera considerablemente el presupuesto de 135,5 millones de euros en inversiones de reestructuración presentado por el comprador y representa una intensidad bruta del 188 %⁽¹²⁾.

Además, algunas de las medidas subvencionadas en virtud del programa de inversiones, como la financiación tanto

⁽⁸⁾ Véanse los puntos 31 a 34 de las Directrices.

⁽⁹⁾ Véanse los puntos 40 y 41 de las Directrices.

⁽¹⁰⁾ Véanse los puntos 35 a 39 de las Directrices.

⁽¹¹⁾ Es de señalar que, a la vista del elevado valor de la ayuda cuya compatibilidad se cuestiona en la presente ampliación del procedimiento, que llega incluso a superar el volumen de negocios anual medio previsto para la rama de actividad segregada de BWE, es probable que, si la Comisión decide dictar una orden de devolución, la viabilidad de NewCo no quede garantizada por el plan industrial en sus términos actuales.

⁽¹²⁾ Es de señalar que BWE se halla en una región que puede recibir ayuda regional al amparo de la letra c) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE. Para el período 1995-1999 la intensidad máxima de ayuda admisible era del 25 % del equivalente bruto de subvención (EBS). El 11 de abril de 2000, fecha en que la Comisión aprobó el mapa español de ayudas regionales para 2000-2006, la intensidad máxima se redujo al 20 % del EBS.

de los costes derivados del establecimiento de una red comercial en la regiones asignadas a la empresa como de las participaciones en otras empresas, parecen contrarias al principio según el cual las ayudas no han de destinarse a actividades agresivas susceptibles de provocar distorsiones en el mercado.

En lo que concierne a los pagos relacionados con contratos transferidos a NewCo [letra d) del punto 10] y las reclamaciones dirigidas contra NewCo [letra e) del punto 10], la Comisión constata que serán sufragados íntegramente por el Estado sin que la empresa o su comprador asuman riesgo alguno.

(23) En todo caso, a juzgar por la información disponible en esta fase del procedimiento, el plan industrial no conlleva ninguna contribución significativa del beneficiario de la ayuda o de su comprador con sus propios fondos al plan de reestructuración, en contra de lo exigido por las Directrices. A este respecto, hay que señalar que el comprador invertirá 45 millones de euros en la compra de las acciones de NewCo y que la transferencia de tecnología está valorada en 37,5 millones de euros, mientras que el Estado corre, en virtud de los acuerdos de privatización, con unos gastos de al menos 508,5 millones de euros que hay que sumar a los 384,6 millones de euros ya desembolsados en las anteriores aportaciones de capital cubiertas por el procedimiento.

(24) En cuanto a la intervención estatal señalada en la letra f) del punto 10, consistente en la cobertura del déficit de la liquidación de BWE, según la información recogida en la notificación, este déficit tendrá su origen básicamente en la compensación de pasivos que no guardan relación con las cargas laborales. Es de destacar que, como se indica en el punto 3.60, las Directrices adoptan una actitud positiva con respecto a las ayudas destinadas a cubrir los costes sociales de la reestructuración. Según la información facilitada por las autoridades españolas, los costes derivados de la supresión de los 500 puestos de trabajo sobrantes una vez transferidos 650 a NewCo se cubrieron con una parte de 24 500 millones de pesetas de españolas de la aportación de capital de 41 000 millones de pesetas españolas con relación a la cual la Comisión amplió el procedimiento en 1999.

(25) Por último, en lo tocante a la necesidad de evitar falseamientos indebidos de la competencia, la Comisión destaca que, aunque el plan industrial conlleva un sustancial recorte de plantilla, no se mencionan cesiones de activos o filiales ni supresiones de equipamientos industriales que impidan que las actividades en curso de BWE recuperen su nivel anterior a la intervención estatal. A este respecto, la Comisión llama la atención de las autoridades españolas sobre la necesidad de presentar información muy precisa y detallada sobre el plan de reestructuración, como se indica en el anexo I de las Directrices.

- (26) Por lo que se refiere a la ayuda que puede representar el precio de compra de las acciones de NewCo, señalada en el punto 16, cabe observar que, de confirmarse, constituiría una ayuda de funcionamiento en favor de BB. No parece, en esta fase del procedimiento, que dicha posible ayuda al comprador de NewCo cumpla las condiciones exigidas para acogerse a ninguna de las excepciones de los apartados 2 y 3 del artículo 87 del Tratado CE.
- (27) Por último, la Comisión recuerda a las autoridades españolas que, en el supuesto de que se considerase que NewCo es una empresa de nueva creación en el sentido de las Directrices sobre ayudas de salvamento y de reestructuración, no podrían autorizarse ayudas de reestructuración. Concretamente, el punto 2.7 de las Directrices reza así: «A efectos de las presentes Directrices, las empresas de nueva creación no pueden acogerse a las ayudas de salvamento y de reestructuración aunque su situación financiera inicial sea precaria. Tal es el caso especialmente si la empresa de nueva creación ha surgido de la liquidación de otra empresa anterior o de la absorción de sus activos».

Por consiguiente, la ayuda que constituyen los pagos a NewCo a que se refieren las letras a) a e) del punto 10 parece incompatible con el mercado común.

En el supuesto de considerarse que es una empresa de nueva creación, NewCo podría recibir ayuda a la inversión u otros tipos de ayuda dentro de los límites de intensidad y costes admisibles fijados para los regímenes horizontales autorizados en la región en que se halla la empresa. Sin embargo, por el momento la Comisión duda de que la ayuda cumpla tales condiciones de concesión ya que la intensidad del 188 % propuesta rebasa ampliamente el límite máximo del 25 % admisible en la región en cuestión. Además, la Comisión no está segura de que los elementos enumerados en el programa de inversión sean subvencionables al amparo de los referidos regímenes horizontales y, en consecuencia, solicita a las autoridades españolas que le faciliten información detallada al respecto.

- (28) Es de señalar que en su decisión final sobre este asunto la Comisión tendrá que adoptar una posición final sobre si la creación de NewCo y la transferencia de cierto número de activos y trabajadores libres de cargas, gravámenes y derechos de terceros equivale a crear un nuevo proyecto

empresarial o, antes bien, tiene que considerarse como la reestructuración global de una empresa existente sujeta a las Directrices de reestructuración, o ambas cosas.

V. Conclusión

- (29) Por consiguiente, las intervenciones del Estado en la privatización de BWE constituyen una ayuda en el sentido del apartado 1 del artículo 88 del Tratado CE y no parecen reunir en esta fase del procedimiento los requisitos exigidos para declarar que se cumplen las condiciones fijadas en la letra c) del apartado 3 del artículo 87 del Tratado CE, conforme a lo dispuesto en las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales de salvamento y de reestructuración de empresas en crisis de 9 de octubre de 1999.

Habida cuenta de las consideraciones expuestas, la Comisión, en el marco del procedimiento del apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE, insta a España para que presente sus observaciones y facilite toda la información pertinente para la evaluación de la ayuda en un plazo de un mes a partir de la fecha de recepción de la presente. Se recuerda a España que uno de los elementos de juicio esenciales para evaluar la compatibilidad de esta ayuda, así como de la ayuda precedente cubierta por el procedimiento, es el programa de reestructuración de las actividades de BWE que ejecutará el comprador. Por lo tanto, se requiere a España para que presente a la Comisión la versión definitiva del programa de reestructuración que se está negociando. La Comisión insta a sus autoridades para que transmitan inmediatamente una copia de la presente carta a SEPI, BWE y Borsing Babcock.

La Comisión desea recordar a España que el apartado 3 del artículo 88 del Tratado CE tiene efectos suspensivos y llama su atención sobre la carta remitida a todos los Estados miembros el 22 de febrero de 1995, en la que se advierte que toda ayuda concedida ilegalmente puede ser reclamada al beneficiario con arreglo a los procedimientos del Derecho nacional; la ayuda recuperable devengarán intereses desde la fecha en que estuvo a disposición del beneficiario hasta la de su recuperación. Los intereses se calcularán sobre la base del tipo de referencia utilizado para el cálculo del equivalente de subvención en el marco de las ayudas regionales.»

Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten

Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse

(2000/C 232/03)

(EØS-relevant tekst)

Dato for vedtagelse af beslutningen: 1.3.2000

Medlemsstat: Tyskland (Nordrhein-Westfalen)

Sag nr.: N 379/99

Støtteordning: Rationel udnyttelse af energi og af vedvarende energikilder — under den del af ordningen, der hedder »Generel fremme« — delstaten Nordrhein-Westfalen

Formål: At fremme rationel energiudnyttelse og energibesparelse

Retsgrundlag: Richtlinie über die Gewährung von Zuwendungen aus dem Programm Rationelle Energieverwendung und Nutzung unerschöpflicher Energie (REN-Programm), Programmbereich Breitenförderung, Runderlass des Ministeriums für Bauen und Wohnen vom 29.10.1998, jährliche Haushaltsgesetze

Rammebeløb: Ca. 50 mio. DEM (25,5 mio. EUR) om året

Støtteintensitet eller støttebeløb: Inkl. kumulering ikke over 40 %, til fotovoltaiske anlæg 49 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger

Varighed: 5 år fra godkendelsesdatoen

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 1.3.2000

Medlemsstat: Tyskland

Sag nr.: N 443/99

Støtteordning: F&U-støtte til »Institut für Solare Technologien GmbH«

Formål: Støtte til grundforskning inden for fotoelektromotoriske materialer

Retsgrundlag: § 23 und § 24 der Landeshaushaltsordnung des Landes Brandenburg

Rammebeløb: 1 035 000 DEM (ca. 530 000 EUR)

Støtteintensitet eller støttebeløb: 90 %

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 1.3.2000

Medlemsstat: Tyskland

Sag nr.: N 743/99

Støtteordning: Mobilitet og jordtrafik

Formål: Fremme af forskningsprojekter vedrørende mobilitet og jordtrafik

Retsgrundlag: Jährliche Haushaltsgesetze

Rammebeløb: Årligt budget: ca. 120 mio. DEM (60 mio. EUR) (inkl. støtte til offentlige forskningsinstitutter)

Støtteintensitet eller støttebeløb:

— Grundforskning: højst 100 %

— Industriel forskning: højst 50 %

— Udvikling på prækonkurrencestadiet: højst 25 %

— Feasibility-undersøgelser: højst 75 %

— Demonstrationsprojekter: højst 25%; plus bonus på 10 procentpoint til projekter i artikel 87, stk. 3-områder; plus bonus på 10 procentpoint til SMV; plus bonus på 10 procentpoint i henhold til punkt 5.10.4 i F&U-rammebestemmelserne; alt i alt, inkl. bonus og kumulering, ikke over 75 % til industriel forskning og 50 % til udvikling på prækonkurrencestadiet

Varighed: 5 år fra 1.1.2000

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 7.3.2000

Medlemsstat: Østrig (Oberösterreich)

Sag nr.: N 595/99

Støtteordning: Program til fremme af turismen i Oberösterreich 2000-2006

Formål: Fremme SMV's investeringer i turistsektoren (turisme)

Retsgrundlag: Beschluss der OÖ. Landesregierung über die Richtlinien für das Tourismus-Impulsprogramm (TIP) des Landes Oberösterreich für den Zeitraum 2000—2006

Rammebeløb: 2,2 mio. EUR (30 mio. ATS) om året

Støtteintensitet eller støttebeløb: Højest 7,5/15 % til henholdsvis mellemstore og små virksomheder; i regionalstøtteområder intensiteter i henhold til regionalstøttekortet plus bonus på 10 % brutto i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c)-områder

Varighed: 1.1.2000-31.12.2006

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 10.3.2000

Medlemsstat: Tyskland (Niedersachsen)

Sag nr.: N 533/99

Støtteordning: Retningslinjer til fremme af innovative pilotprojekter til brug af solenergi

Formål: Fremme af brugen af vedvarende energi, især solenergi

Retsgrundlag: Kabinettsbeschluss des Landes Niedersachsen; § 44 Landeshaushaltsordnung

Rammebeløb: 1,98 mio. DEM (1 mio. EUR) om året

Støtteintensitet eller støttebeløb: Inklusive kumulation, ikke over 30 %, til SMV 40 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger

Varighed: Indtil 31.12.2003

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 17.3.2000

Medlemsstat: Tyskland

Sag nr.: N 542/99

Støtteordning: F&U-samarbejdsprogram og pilotinstallationer

Formål: At støtte miljøvenlige F&U-projekter udført af virksomheder, der arbejder i Bremen

Retsgrundlag: Haushaltsgesetz

Rammebeløb: 8 mio. DEM (ca. 4 mio. EUR) om året

Støtteintensitet eller støttebeløb: Indtil 50 % til industriel forskning, 25 % til udvikling på prækonkurrencestadiet plus i givet fald bonus

Varighed: Indtil 31.12.2006

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 24.3.2000

Medlemsstat: Tyskland (Niedersachsen)

Sag nr.: N 531/99

Støtteordning: Retningslinjer for vedvarende energikilder

Formål: Fremme af brugen af vedvarende energi

Retsgrundlag: Kabinettsbeschluss des Landes Niedersachsen; § 44 Landeshaushaltsordnung

Rammebeløb: 15 mio. DEM (7,5 mio. EUR) om året

Støtteintensitet eller støttebeløb: Inklusive kumulation, ikke over 30 %, til SMV 40 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger

Varighed: Indtil 31.12.2003

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 29.3.2000

Medlemsstat: Tyskland

Sag nr.: N 631/99

Støtteordning: Udviklingsstøtte til fordel for Filippinerne. Bygning af to redningsskibe

Formål: Skibsbygning

Retsgrundlag: Finanzielle Zusammenarbeit mit den Philippinen

Rammebeløb: Ikke relevant (rentelettet lån)

Støtteintensitet eller støttebeløb: 34,1 % (DAC-subventionsækvivalenten — OECD-konsensus)

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 11.4.2000

Medlemsstat: Tyskland (Freie Hansestadt Bremen)

Sag nr.: N 700/99

Støtteordning: Bremerhavener Dockbetriebs GmbH (Bredo)

Formål: Omfordeling af gæld/skibsreparation

Retsgrundlag: Bürgschaftsrichtlinie der Freien Hansestadt Bremen

Støtteintensitet eller støttebeløb: Ikke støtte

Varighed: 1999—2007

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 28.4.2000

Medlemsstat: Tyskland

Sag nr.: N 540/99

Støtteordning: Bayerns program til fremme af teknologien

Formål: Fremme F&U-projekter og investeringer i SMV i Bayern

Retsgrundlag: Haushaltsgesetz des Freistaates Bayern 1999/2000, Programmrichtlinie

Rammebeløb: 8,7 mio. EUR (17 mio. DEM) om året

Støtteintensitet eller støttebeløb: F&U-støtte: 40 % til industriel forskning, 25 % til udvikling på prækonkurrencestadiet plus 10 % bonus til SMV, 15 % til små og 7,5 % til mellemstore virksomheder

Varighed: Indtil 31.12.2003

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 28.4.2000

Medlemsstat: Tyskland (Slesvig-Holsten)

Sag nr.: N 809/99

Støtteordning: Innovationsforanstaltninger

Formål: Fremme af F&U-projekter, som forøger den slesvig-holstenske økonomis innovations- og konkurrenceevne, særlig for så vidt angår SMV

Retsgrundlag: Landeshaushaltsordnung Schleswig-Holstein

Rammebeløb:

— 3,2 mio. EUR (6,6 mio. DEM) i 2000

— 4,95 mio. EUR (9,9 mio. DEM) i 2001

— 5,7 mio. EUR (11,4 mio. DEM) i 2002

Støtteintensitet eller støttebeløb:

Højest 35 % til industriel forskning, 25 % til udvikling på prækonkurrencestadiet, 10 % bonus til SMV — 50 % til konsulentbistand udefra til SMV

Varighed: 1.1.2000-31.12.2002

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 16.5.2000

Medlemsstat: Italien (Campanien)

Sag nr.: N 716/99

Støtteordning: Regionalstøtte til investeringer til fordel for maskinfremstillings- og skibsbygningsvirksomheden Palumbo SpA

Formål: Maskinfremstilling og skibsbygning

Retsgrundlag: Legge 541/95

Rammebeløb: 1,9 mia. ITL (900 000 EUR)

Støtteintensitet eller støttebeløb: 22,5 % NSÆ

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten**Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(2000/C 232/04)

Dato for vedtagelse af beslutningen:	26.6.2000
Medlemsstat:	Frankrig
Sag nr.:	N 528/B/2000
Støtteordning:	Ekstraordinær afskrivning af bygninger til industri- og handelsbrug for små og mellemstore virksomheder i landbruget
Andre oplysninger:	Beslutning om ikke at gøre indsigelse på grundlag af de franske myndigheders oplysninger om, at ordningen ikke gælder for landbrugsbygninger

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.2045 — Salzgitter/Mannesmann-Röhrenwerke; ECSC.1336 — Mannesmann-Röhrenwerke)**

(2000/C 232/05)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 1. august 2000 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en fusion, hvorved virksomheden Salzgitter AG erhverver kontrollen med hele virksomheden Mannesmann-Röhrenwerke AG, ved køb af dens aktier, som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b).
2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:
 - Salzgitter AG: stålprodukter og stålrør
 - Mannesmann-Röhrenwerke AG: stålplader og stålrør.
3. Efter en indledende gennemgang finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sin dog sin endelige stillingtagen hertil.
4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede tredjeparter til at fremsættes deres eventuelle bemærkninger angående den planlagte fusion til Kommissionen.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. De kan sendes til Kommissionen pr. telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, mærket referencen COMP/M.2045 — Salzgitter/Mannesmann-Röhrenwerke, ECSC.1336 — Mannesmann-Röhrenwerke, til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat B — Merger Task Force
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/JV.51 — Bertelsmann/Mondadori/BOL Italia)**

(2000/C 232/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 8. august 2000 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomhederne Bertelsmann AG og Arnoldo Mondadori Editore SpA, som tilhører Fininvest-gruppen, erhverver fælles kontrol, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med virksomheden BOL Italia SpA, et selskab, som udgør et joint venture.
2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:
 - Bertelsmann AG: udgivelse, trykning og distribution af bøger og blade, bogklubber, udgivelse og distribution af musik og plader, privat fjernsyn såvel som de dertil hørende tjenesteydelser
 - Arnoldo Mondadori Editore SpA: udgivelse af bøger og blade, grafik og trykning såvel som direkte markedsføring af bøger
 - Fininvest: fjernsyn og relaterede tjenesteydelser, produktion og distribution af film, annoncering dagblade og finansielle tjenesteydelser
 - BOL Italia SpA: salg af bøger på italiensk via Internettet såvel som musikkassetter, CD'er, CD ROM'er, VHS og DVD'er over hele verden.
3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, af den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.
4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag COMP/JV.51 — Bertelsmann/Mondadori/BOL Italia kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat C — Information, kommunikation og multimedier
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.2114 — Sanpaolo/Schroders/Omega/CEG)**

(2000/C 232/07)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 7. august 2000 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en fusion gående ud på, at den nederlandske virksomhed Sanpaolo Private Equity Scheme BV Sipes som tilhører Sanpaolo IMI-koncernen, og den luxembourgske virksomhed MWCR Lux Sarl (MWCR Lux), der tilhører Schroders-gruppen, ved køb af aktier i de to italienske virksomheder Omega Bilance SpA (Omega) og CEG di Macchi & Piantanida (CEG) erhverver fælles kontrol med disse virksomheder, som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

- Sipes: bankvirksomhed og finansielle tjenester
- MWCR Lux: finansielle tjenester og Investeringsbankvirksomhed
- Omega: fremstilling og engrossalg af vægte og andet vejeudstyr
- CEG: fremstilling og engrossalg af pålægsmaskiner og kødhakkemaskiner.

3. Efter en indledende gennemgang finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stillingtagen til dette spørgsmål.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede tredjeparter til at fremsætte deres bemærkninger angående den planlagte fusion til Kommissionen

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkninger kan sendes til Kommissionen pr. telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post, mærket referencen COMP/M.2114 — Sanpaolo/Schroders/Omega/CEG, til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat B — Merger Task Force
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.2033 — Metso/Svedala)**

(2000/C 232/08)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 7. august 2000 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Metso Corporation (Metso) (Helsinki, Finland) erhverver kontrollen, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med hele Svedala Industri AB (Svedala) (Malmö, Sverige), ved offentligt tilbud, bebudet den 21. juni 2000.
2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:
 - Metso: procesteknik, udvikling og konstruktion af udstyr. Metso opererer især inden for procesteknik vedrørende sten og mineraler gennem in Nordberg-division. Metso er også udbyder af automatiserings- og kontrolsystemer til pap- og papirmaskinudstyr
 - Svedala: konstruktion af udstyr til forarbejdning af mineraler.
3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.
4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag COMP/M.2033 — Metso/Svedala kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat B — Merger Task Force
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Indkaldelse af forslag SCRE/111352/C/G

Asia Information Technology & Communications Programme (Asia IT&C)

(2000/C 232/09)

Finansieringskilde og program for de aktivitetsområder, på hvilke der søges forslag

- a) Finansieringskilde: budgetpost B7-3010 (Syd- og Sydøstasien). Der er et vejledende samlet beløb på 4,5 mio. EUR til rådighed i forbindelse med denne indkaldelse af forslag.
- b) **Asia IT&C-programmet**: økonomisk samarbejde med Syd- og Sydøstasien. Der søges forslag vedrørende fem »programkomponenter« med henblik på samfinansiering af partnerskaber inden for informationsteknologi og kommunikation.

Projekternes art og størrelse

- a) Inden for rammerne af denne indkaldelse af forslag støtter Asia IT&C projekter med berøring til følgende fem programkomponenter:

1. **Get-in-Touch- og Keep-in-Touch-aktiviteter** — støtte til indkredsning og linking af organisationer i form af taskforces, workshoper, seminarer og konferencer til at søge, specificere og vurdere kompatible løsninger for tilpasning mellem europæiske og asiatiske IT&C-miljøer
2. **Kortvarige kurser (på universitetsniveau)** — støtte til kurser og workshoper på kandidat- eller licentiatniveau inden for erhvervslivets rammer eller universiteter til at udforske, overføre knowhow og/eller løsninger omkring IT&C-anliggender
3. **Sammenkobling inden for informationssamfundet** — støtte til tiltag til væsentligt at forbedre, reklamere for og intensivere direkte kommunikationsforbindelser og elektronisk trafik både mellem Europa og Asien og inden for Asien. Organisationer, som investerer i forbedring af direkte sammenkobling, kan hjælpes med dette instrument til at befordre en udbygning af kommunikationsnettene mellem kontinenterne. Tiltag, der er nært knyttet til sådanne investeringer, vil også blive støttet, tilligemed sådanne, som sigter på at forbedre kvaliteten og pålideligheden af og sikkerheden ved sammenkoblinger

4. **Kontakt til europæiske IT&C-initiativer og -programmer** — støtte til indkredsning og oprettelse af taskforces, workshoper, seminarer og/eller andre arrangementer, som sigter på at lette og forbedre kontakter, og/eller inddragelse af asiatisk IT&C-ekspertise i og overførsel af knowhow til udvikling og gennemførelse af europæiske IT&C-initiativer, f.eks. inden for rammerne af Fællesskabets rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (FTU)
5. **Orientering om europæiske og asiatiske regulerings- og lovgivningsmæssige organisationsstrukturer** — støtte til undersøgelser, taskforces, workshoper, seminarer og/eller konferencer med sigte på at forbedre den gensidige forståelse af europæiske og asiatiske regulerings- og lovgivningsmæssige organisationsstrukturer, deres styrke og svagheder, og indkredsning og formulering af forbedringer, der vil kunne opnås ved hjælp af IT&C.

Aktivitetsområderne er **landbrug, uddannelse, sundhed, samfundsspørgsmål, transport, turisme, intelligent fremstilling og elektronisk handel** (<http://www.asia-itc.org/>).

- b) Den maksimale samfinansiering og højeste og laveste tilskud for hver programkomponent er:

a) Get-in-Touch- og Keep-in-Touch-aktiviteter

Maksimal samfinansiering: 50 %

Højeste tilskud: 200 000 EUR

Laveste tilskud: 100 000 EUR

b) Kortvarige kurser (på universitetsniveau)

Maksimal samfinansiering: 50 %

Højeste tilskud: 200 000 EUR

Laveste tilskud: 100 000 EUR

c) Sammenkobling inden for informationssamfundet

Maksimal samfinansiering: 50 %

Højeste tilskud: 400 000 EUR

Laveste tilskud: 200 000 EUR

d) **Kontakt til europæiske IT&C-initiativer og -programmer**

Maksimal samfinansiering: 80 %

Højeste tilskud: 400 000 EUR

Laveste tilskud: 200 000 EUR

e) **Orientering om europæiske og asiatiske regulerings- og lovgivningsmæssige organisationsstrukturer**

Maksimal samfinansiering: 75 %

Højeste tilskud: 200 000 EUR

Laveste tilskud: 100 000 EUR.

c) Projektgennemførelsesperiode: maksimalt 36 måneder.

Støtteberettigelse: Hvem kan ansøge?

En ansøger kan indgive en ansøgning sammen med mindst to partnere.

- a) Hvis ansøgeren er fra et asiatisk deltagerland/territorium ⁽¹⁾, skal vedkommende have to partnere fra EU-medlemsstaterne.
- b) Hvis ansøgeren er fra en EU-medlemsstat ⁽²⁾, skal vedkommende have en partner fra et asiatisk deltagerland/territorium og en fra en anden EU-medlemsstat.

Ansøgerne skal være nationale eller regionale myndigheder, operatører i den offentlige sektor eller nonprofitorganisationer fra den private sektor eller civilsamfundet (f.eks. forskningscentre, universiteter, erhvervs sammenslutninger, NGO'er) (se afsnit 2.1.1 i »Guidelines for Applicants 2000 — Asia IT&C«).

Udgiftstype og maksimumsbeløb, som tages i betragtning med henblik på et tilskud

- a) Udgiftstype: se afsnit 2.1.3 i »Guidelines for Applicants 2000 — Asia IT&C«.
- b) Højeste tilskud: se beløbene for hver programkomponent.

Evalueringskriterier

Se afsnit 2.3 i »Guidelines for Applicants 2000 — Asia IT&C«.

- (¹) Deltagende asiatiske lande/territorier: Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Cambodja, Østtimor, Indien, Indonesien, Laos, Malaysia, Maldiverne, Nepal, Pakistan, Filippinerne, Sri Lanka, Thailand, Vietnam.
- (²) EU-medlemsstater: Østrig, Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Portugal, Spanien, Sverige, Nederlandene, Det Forenede Kongerige.

Form, sprog, ansøgningsfrist og ansøgningsadresse

- a) **Form:** Projektforslag med bilag indgives i en original og fem kopier. Ansøgerne skal benytte ansøgningsskemaet, der findes som bilag til »Guidelines for Applicants 2000 — Asia IT&C«.
- b) **Sprog:** Forslagene skal være affattet på engelsk.
- c) **Ansøgningsfrist:** Der er to ansøgningsfrister i forbindelse med denne indkaldelse af forslag: 2. oktober 2000, kl. 16.00 (Bruxelles-tid); og 15. januar 2001, kl. 16.00 (Bruxelles-tid).

Ansøgninger, der indgår efter den 2. oktober 2000, kl. 16.00 (Bruxelles-tid), medtages automatisk i den næste serie ansøgninger (frist: 15. januar 2001).

Ansøgninger, der indgår efter den 15. januar 2001, kl. 16.00 (Bruxelles-tid), afvises.

- d) Ansøgningerne sendes anbefalet med posten eller afleveres personligt på en af de adresser, der er nævnt i afsnit 2.2.3 i »Guidelines for Applicants 2000 — Asia IT&C«, **således at de er Kommissionen i hænde inden udløbet af ansøgningsfristen.**

Nærmere enkeltheder om indkaldelsen af forslag og ansøgningskema

- a) Nærmere enkeltheder om indkaldelsen af forslag findes i »Guidelines for Applicants 2000 — Asia IT&C«, som kan hentes på følgende internetadresse:

http://europa.eu.int/comm/scr/tender/index_en.htm

KLIK PÅ:

- »Go directly to tender opportunities and Calls for Proposals
- ALA
- OPEN
- GRANTS
- Region = Asie
- Submit query«

»Guidelines for Applicants 2000 — Asia IT&C« kan downloades fra »Call for Proposals«, men kun på engelsk.

Pr. e-post: info@asia-itc.org

Pr. telefax: Europa: (32-2) 739 11 66

Asien: (91-33) 367 43 53.

- b) Spørgsmål med en tydelig henvisning til indkaldelsen af forslag sendes til richard.granville@cec.eu.int, og de vil

sammen med Kommissionens svar blive offentliggjort på følgende websted:

http://europa.eu.int/comm/scr/tender/index_en.htm

Yderligere oplysninger om Asia IT&C-programmet findes på følgende websted:

<http://www.asia-itc.org/>

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende C 28 af 1. februar 2000)

(2000/C 232/10)

1. Berigtigelse fælles for alle sprog

Efter offentliggørelsen af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren er Kommissionen blevet opmærksom på, at overgangsbestemmelserne i punkt 23.3 kan misforstås, og at der er forskelle mellem de forskellige sprog. For at tydeliggøre de oprindelige hensigter med rammebestemmelserne har Kommissionen derfor besluttet at udskifte punkt 23.3 med følgende:

»23.3. ANVENDELSE PÅ NY STØTTE

Kommissionen vil med virkning fra den 1. januar 2000 anvende nærværende rammebestemmelser på nye anmeldelser af statsstøtte, herunder på anmeldelser, som der på denne dato ikke var truffet afgørelse om.

Ulovlig støtte, som omhandlet i artikel 1, litra f), i forordning (EF) nr. 659/1999 behandles efter de regler og rammebestemmelser, der var gældende på det tidspunkt, den pågældende støtte blev ydet.»

Yderligere indsættes i punkt 22: », jf. dog punkt 23.3:« efter »Følgende tekster ophæves og afløses af nærværende rammebestemmelser og passende foranstaltninger«

2. Berigtigelse til EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren

På side 5 i fodnote 11:

i stedet for: »EFT C 283 af 19.9.1997, s. 2.«

læses: »EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.«

På side 7 i fodnote 16:

i stedet for: »EFT C 283 af 19.9.1997, s. 2.«

læses: »EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.«

— Teksten offentliggøres hermed igen i sin helhed for at sikre, at den er i overensstemmelse med alle øvrige sprogversioner —

EF-RAMMEBESTEMMELSER FOR STATSSTØTTE I LANDBRUGSSEKTOREN

(2000/C 28/02)

1. INDLEDNING

1.1. Bevarelsen af et system med fri konkurrence uden konkurrencefordrejning er et af grundprincipperne i Det Europæiske Fællesskab. EF-politikken for statsstøtte tager sigte på at sikre fri konkurrence, effektiv fordeling af ressourcerne og bevarelse af fællesmarkedets enhed samt opfyldelse af Fællesskabets internationale forpligtelser. Kommissionen har derfor altid udvist særlig påpasselighed på dette område.

1.2. Den fælles landbrugspolitik formål er fastlagt i traktatens artikel 3.3 Ved formuleringen af den fælles landbrugspolitik og de særlige metoder til gennemførelse af denne politik er der taget hensyn til landbrugsproduktionens særlige art, som skyldes landbrugets særlige struktur og strukturelle og naturbetingede uligheder mellem de forskellige landbrugsregioner, nødvendigheden af gradvis at gennemføre de relevante tilpasninger og det forhold, at landbruget er en sektor, som er snævert forbundet med økonomien som helhed.

1.3. Derfor kan statsstøtte kun retfærdiggøres, hvis den er i overensstemmelse med denne politik målsætning. Den skal desuden være i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser, der for landbrugets vedkommende navnlig er fastlagt i WTO-aftalen om landbrug. Ifølge denne aftale er statsstøtten omfattet af en meddelelsespligt, og den skal klassificeres efter, hvilke handelsfordrejninger den kan medføre.

1.4. Hidtil er kontrollen med statsstøtte til landbrugssektoren blevet gennemført på grundlag af en række forskellige instrumenter, herunder råds- og kommissionsforordninger, -direktiver eller -beslutninger, særlige rammebestemmelser for bestemte former for statsstøtte og en omfattende af Kommissionen fastlagt praksis, der fra tid til anden er blevet beskrevet i arbejdsdokumenter fra Kommissionen, men som ikke er blevet offentliggjort officielt.

1.5. Efter vedtagelsen af »Agenda 2000-pakken« har Rådet formuleret en ny politik for udvikling af landdistrikterne, som har til formål at etablere et sammenhængende og bæredygtigt grundlag for EU's landdistrikter⁽¹⁾. Den skal supplere de reformer, der gradvis gennemføres i markedssektorerne, ved at fremme en konkurrencedygtig, multifunktionel land-

brugssektor som led i en overordnet integreret strategi for udvikling af landdistrikterne. Udvikling af landdistrikterne bliver den anden grundpille i den fælles landbrugspolitik. I forbindelse med den nye politik fastslås det udtrykkeligt, at landbruget har en lang række opgaver, herunder bevarelse af miljøet, de traditionelle landskaber og de øvrige kulturværdier i landdistrikterne. Det understreges samtidig, at der skal skabes alternative indtægtskilder som en integrerende del af politikken for udvikling af landdistrikterne. Som følge af denne reformproces har Rådet udskiftet en række eksisterende instrumenter, som regulerer ydelsen af støtte i landbrugssektoren, det være sig fra EF eller fra medlemsstaterne alene, med en enkelt forordning om udvikling af landdistrikterne. Forordningens artikel 51 og 52 indeholder særlige bestemmelser om statsstøtte, mens det i artikel 37 er fastsat, at der skal være sammenhæng mellem foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og andre EF-politikker og dertil hørende tiltag.

1.6. Da en støttes økonomiske virkninger ikke afhænger af, om den delvis finansieres af EF eller finansieres af en medlemsstat alene, finder Kommissionen det nødvendigt at sikre, at der er overensstemmelse og sammenhæng mellem dens politik for kontrol af statsstøtte og den støtte, der ydes i henhold til EF's egen fælles landbrugspolitik og politik for udvikling af landdistrikterne. Kommissionen finder det derfor nødvendigt at revidere sin generelle politik for statsstøtte til landbrugssektoren for at tage hensyn til bestemmelser, der er fastsat inden for den seneste tid. Denne revision skulle også medføre en forenkling af de gældende regler og større gennemsigtighed og dermed gøre det lettere for myndighederne at anmelde statsstøtteordninger til Kommissionen og sætte Kommissionen i stand til at godkende disse ordninger hurtigere og mere effektivt.

1.7. For at skabe et stabilt regelsæt for udarbejdelse og gennemførelse af programmer for udvikling af landdistrikterne vil Kommissionen anvende nedenstående rammebestemmelser i hele den næste programmeringsperiode, der omfatter 2000-2006. Den vil derfor ikke foreslå ændringer af rammebestemmelserne, medmindre de er klart nødvendige for at tage hensyn til uforudsete udviklingsforløb eller ændringer i de økonomiske forhold.

1.8. Arbejdsgruppen vedrørende konkurrencevilkår i landbruget blev hørt om nærværende rammebestemmelser på mødet den 7. og 8. september 1999 og den 26. og 27. oktober 1999.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80), i det følgende benævnt »forordningen om udvikling af landdistrikterne«.

2. RÆKKEVIDDE

2.1. Rammebestemmelserne gælder for al statsstøtte, herunder støtteforanstaltninger finansieret med skattemæssige afgifter, som ydes i forbindelse med aktiviteter inden for produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter henhørende under traktatens bilag I. Rammebestemmelserne gælder ikke for:

- statsstøtte i fiskeri- og akvakultursektoren ⁽²⁾
- støtte til skovbrugssektoren, herunder støtte til skovrejsning på landbrugsjord, som vil blive omfattet af særskilte rammebestemmelser.

2.2. Ved anvendelsen af nærværende rammebestemmelser forstås ved »landbrugsprodukt« de produkter, der er nævnt i traktatens bilag I, produkter henhørende under KN-kode 4502, 4503 og 4504 (varer af naturkork) og produkter, der imiterer eller erstatter mælk og mejeriprodukter ⁽³⁾, bortset fra produkter omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter ⁽⁴⁾.

2.3. Ved anvendelsen af rammebestemmelserne forstås ved »forarbejdning af et landbrugsprodukt« en proces, som et landbrugsprodukt undergår, uden at det produkt, der fremkommer ved processen, ændrer karakter af landbrugsprodukt, f.eks. udvinding af frugtsaft eller slagtning af dyr med henblik på kødproduktion. Forarbejdning af produkter i bilag I til varer uden for bilag I er derfor ikke omfattet af dem.

⁽²⁾ Statsstøtte i fiskeri- og akvakultursektoren undersøges inden for rammerne af retningslinjerne for gennemgangen af statsstøtte til fiskeri- og akvakultursektoren (EFT C 100 af 27.3.1997, s. 12) og Rådets forordning (EF) nr. 2468/98 af 3. november 1998 om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 312 af 20.11.1998, s. 19).

⁽³⁾ Ved anvendelsen af disse bestemmelser forstås ved »produkter, der imiterer eller erstatter mælk og/eller mejeriprodukter« produkter, der kan forveksles med mælk og/eller mejeriprodukter, men hvis sammensætning afviger fra sådanne produkter derved, at de indeholder fedt og/eller protein, som ikke stammer fra mælk, evt. med indhold af mælkeprotein (»andre produkter end mejeriprodukter«, jf. artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1898/87 om beskyttelse af benævnelserne for mælk og mejeriprodukter i forbindelse med afsætning (EFT L 182 af 3.7.1987, s. 36)).

⁽⁴⁾ EFT L 388 af 31.12.1992, s. 1.

3. GENERELLE PRINCIPPER

3.1. Ifølge EF-traktatens artikel 36 finder traktatens konkurrenceregler kun anvendelse på produktionen af og handelen med landbrugsvarer i det omfang, hvor Rådet beslutter det. Modsat hvad der gælder for andre sektorer, er Kommissionens beføjelse til at kontrollere og føre tilsyn med statsstøtte i landbrugssektoren derfor ikke direkte afledt af traktaten, men af retsfor skrifter, som Rådet har vedtaget efter traktatens artikel 37, og er undergivet eventuelle restriktioner, som Rådet har fastsat. I praksis indeholder alle forordningerne om de fælles markedsordninger dog bestemmelser om anvendelse af statsstøttereglerne i EF-traktatens artikel 87-89 på de pågældende produkter. Endvidere er det i artikel 51 i forordningen om udvikling af landdistrikterne udtrykkeligt fastsat, at artikel 87-89 anvendes på støtte, som medlemsstaterne yder til udvikling af landdistrikterne. Det følger heraf, at traktatens bestemmelser, medmindre der er fastsat særlige begrænsninger eller fravigelser i de pågældende forordninger, gælder fuldt ud for statsstøtte i landbrugssektoren, bortset fra støtte, der særligt tager sigte på det begrænsede antal produkter, som ikke er omfattet af fælles markedsordninger (se punkt 3.8).

3.2. Selv om artikel 87-89 finder fuld anvendelse på de sektorer, der er omfattet af de fælles markedsordninger, er anvendelsen imidlertid underordnet de ved de pågældende forordninger fastsatte bestemmelser. Med andre ord kan en medlemsstats påberåbelse af artikel 87-89 ikke have forrang i forhold til bestemmelserne i forordningen om markedsordningen for den pågældende sektor ⁽⁵⁾. Det følger heraf, at Kommissionen under ingen omstændigheder kan godkende en støtte, som er uforenelig med de bestemmelser, der regulerer en fælles markedsordning, eller som ville hindre den fælles markedsordning i at fungere tilfredsstillende.

3.3. Disse rammebestemmelser gælder for støtteforanstaltninger i enhver form, som falder ind under definitionen af statsstøtte i artikel 87, stk. 1, i EF-traktaten. I denne sammenhæng skal det understreges, at Kommissionen altid har ment, at enhver støtte i landbrugssektoren, uanset hvor lille den måtte være, til fordel for visse virksomheder eller for produktionen af visse varer, på grund af den fælles landbrugspolitik må anses for at kunne true med at fordreje konkurrencevilkårene mellem medlemsstaterne og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Derfor gælder den såkaldte »de minimis-regel« ⁽⁶⁾ ikke for udgifter i forbindelse med landbrug.

⁽⁵⁾ Domstolens dom i sag 177/78, Pigs and Bacon Commission mod McCarren, Sml. 1979, s. 2161.

⁽⁶⁾ Meddelelse fra Kommissionen om de minimis-støtteordninger (EFT C 68 af 6.3.1996, s. 6).

3.4. Nærværende rammebestemmelser gælder med forbehold af eventuelle specifikke undtagelsesbestemmelser i traktaterne eller EF-lovgivningen.

Kommissionen vil vurdere alle støtteforanstaltninger, som ikke er omfattet af nærværende rammebestemmelser, i de konkrete tilfælde på grundlag af principperne i traktatens artikel 87-89 og EF's fælles landbrugspolitik og politik for udvikling af landdistrikterne.

3.5. For at blive betragtet som forenelig med fællesmarkedet skal en støtteforanstaltning indeholde et vist incitament eller kræve en vis modydelse fra støttemodtageren. Medmindre der udtrykkelig er fastsat undtagelser i EF-lovgivningen eller i nærværende rammebestemmelser, anses unilaterale statsstøtteforanstaltninger, som blot har til formål at forbedre producenterens økonomiske situation, men som på ingen måde bidrager til sektorens udvikling, og navnlig støtte, som udelukkende ydes på grundlag af pris, mængde, produktionsenhed eller produktionsmiddelenhed, som driftsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Desuden kan en sådan støtte ifølge sin natur også true med at påvirke de fælles markedsordningers mekanismer.

3.6. Af samme grund kan støtte, der ydes med tilbagevirkende kraft til aktiviteter, som støttemodtageren allerede har iværksat, ikke anses for at indeholde det nødvendige incitament og må derfor anses for at udgøre driftsstøtte, som blot har til formål at fritage støttemodtageren for en finansiel byrde. Med undtagelse af kompenserende støtteordninger bør alle støtteordninger derfor omfatte en bestemmelse om, at der ikke må ydes støtte til allerede igangsat arbejde eller til aktiviteter, der var iværksat, inden en ansøgning om støtte blev behørigt indsendt til den pågældende kompetente myndighed.

3.7. Da der må tages hensyn til de ganske særlige forhold, der gør sig gældende for landbrugsproduktionen, ved vurderingen af støtte til fordel for ugunstigt stillede områder, finder Kommissionens retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte ⁽⁷⁾ ikke anvendelse på landbrugssektoren. Regionalpolitiske aspekter er taget med i nærværende rammebestemmelser i de tilfælde, hvor de er relevante for landbrugssektoren. Tilsvarende finder Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder ⁽⁸⁾ ikke anvendelse

i landbrugssektoren på grund af landbrugsvirksomhedernes særlige struktur.

3.8. Som anført i punkt 3.1 er visse typer landbrugsprodukter i bilag I endnu ikke omfattet af en fælles markedsordning, navnlig kartofler, bortset fra kartofler til stivelsesfremstilling, hestekød, honning, kaffe, landbrugsalkohol, eddike fremstillet af alkohol og kork. Når der ikke foreligger en fælles markedsordning, er artikel 4 i Rådets forordning nr. 26 ⁽⁹⁾ fortsat gældende for statsstøtte, som specifikt tager sigte på disse produkter. Ifølge artikel 4 er det kun artikel 88, stk. 1 og stk. 3, første punktum, der finder anvendelse på denne støtte. Medlemsstaterne skal derfor underrette Kommissionen i tilstrækkeligt god tid til, at den kan fremsætte sine bemærkninger til eventuelle planer om ydelse eller ændring af støtte. Kommissionen kan på sin side ikke modsætte sig, at en sådan støtte ydes, selv om den kan fremsætte sine bemærkninger. Ved vurderingen af en sådan støtte vil Kommissionen tage hensyn til, at der ikke foreligger fælles markedsordninger på EF-plan. Hvis de nationale støtteordninger har tilsvarende virkninger som foranstaltninger, der anvendes på EF-plan for at støtte producentindkomsterne i andre sektorer, og hvis deres målsætninger svarer til målsætningerne i de fælles markedsordninger, vil Kommissionen således ikke fremsætte bemærkninger, selv om de pågældende foranstaltninger udgør driftsstøtte, som normalt ville være forbudt.

3.9. Ifølge traktatens artikel 6 skal »miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner som nævnt i artikel 3, især med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling«. De i artikel 3 omhandlede aktiviteter omfatter både landbrugs- og konkurrencepolitik. Det er derfor nødvendigt at lægge særlig vægt på miljøspørgsmål i fremtidige anmeldelser af statsstøtte, selv i tilfælde, hvor støtteordningerne ikke særlig vedrører miljøspørgsmål. F.eks. bliver det for en støtteordning for investeringer, der skal øge produktionen, og som indebærer øget forbrug af knappe ressourcer eller større forurening, nødvendigt at påvise, at ordningen ikke indebærer en overtrædelse af EF-lovgivningen om miljøbeskyttelse eller i øvrigt forårsager miljøskader. Alle anmeldelser af statsstøtte bør for fremtiden indeholde en vurdering af den støttede aktivitets forventede virkninger for miljøet. I mange tilfælde vil det blot betyde en bekræftelse af, at der ikke forventes nogen virkninger for miljøet.

3.10. Medmindre andet er anført, udtrykkes alle støttesatser i nærværende rammebestemmelser som den samlede støtte, udtrykt i procent af de samlede støtteberettigede omkostninger (bruttostøtteækvivalenter).

⁽⁷⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT C 213 af 23.7.1996, s. 4.

⁽⁹⁾ EFT 30 af 20.4.1962, s. 993/62.

4. **INVESTERINGSSTØTTE**

investeres for at opfylde nyindførte mindstekrav for miljø, hygiejne og dyrevelfærd, kan der dog ydes støtte for at opfylde disse nye krav ⁽¹²⁾.

4.1. STØTTE TIL INVESTERINGER I LANDBRUGSBEDRIFTER

4.1.1. *GENERELLE PRINCIPPER*

4.1.1.1. For at lette den generelle udvikling af landbrugssektoren bør støtte til investeringer i landbrugsbedrifter bidrage til at forbedre landbrugets indkomster og leve-, arbejds- og produktionsvilkårene. Investeringerne bør tage sigte på et eller flere af følgende mål: reduktion af produktionsomkostningerne, forbedring og omstilling af produktionen, forbedring af kvaliteten bevarelse og forbedring af det naturlige miljø, hygiejneforholdene og dyrevelfærdsnormerne eller fremme af diversificeringen af aktiviteterne inden for landbruget. Støtte til investeringer, som ikke har nogen af disse formål, navnlig støtte til simple genanskaffelsesinvesteringer, som ikke på nogen måde forbedrer vilkårene for landbrugsproduktion, kan ikke anses for at lette udviklingen af sektoren og kan derfor ikke omfattes af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

4.1.1.4. Der ydes ikke støtte til investeringer, der tager sigte på at øge en produktion, som der ikke findes normale afsætningsmuligheder for. Forekomsten af normale afsætningsmuligheder bør vurderes på passende niveau med hensyn til produkter, investeringstyper og nuværende og forventet kapacitet. Der skal tages hensyn til eventuelle restriktioner på produktionen eller begrænsninger af EF-støtten under de fælles markedsordninger. Hvis der under en fælles markedsordning er indført restriktioner på produktionen eller begrænsninger af EF-støtten for individuelle landbrugere, bedrifter eller forarbejdningsvirksomheder, må der ikke ydes støtte til investeringer, som vil øge produktionen ud over disse restriktioner eller begrænsninger.

4.1.1.5. De støtteberettigede udgifter kan omfatte:

- bygning, erhvervelse eller forbedring af fast ejendom
- nye maskiner og nyt udstyr ⁽¹³⁾, herunder edb-programmel
- generalomkostninger, såsom honorarer til arkitekter, ingeniører og konsulenter, gennemførlighedsundersøgelser, erhvervelse af patenter og licenser, op til 12 % af de ovenfor nævnte udgifter

4.1.1.2. Med forbehold af undtagelserne i punkt 4.1.2 er maksimumssatsen for offentlig støtte, udtrykt i procent af de støtteberettigede investeringer, begrænset til 40 % og til 50 % i ugunstigt stillede områder som defineret i artikel 17 i forordningen om udvikling af landdistrikterne ⁽¹⁰⁾. Foretages investeringerne af unge landbrugere senest fem år efter etableringen, forhøjes maksimumsstøttesatsen dog til 45 % og til 55 % i ugunstigt stillede områder.

4.1.1.3. Der må kun ydes investeringsstøtte til landbrugsbedrifter, hvis økonomiske levedygtighed kan påvises ved en vurdering af bedriftens udsigter ⁽¹¹⁾, og hvor landbrugeren har tilstrækkelige faglige kvalifikationer. Endvidere skal bedriften opfylde Fællesskabets mindstekrav for miljø, hygiejne og dyrevelfærd. Hvis der

⁽¹²⁾ I dette tilfælde bør der tages hensyn til enhver periode, der er fastsat i henhold til artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1750/1999 af 23. juli 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) (EFT L 214 af 13.8.1999, s. 31), i det følgende benævnt »gennemførelsesforordningen«.

⁽¹³⁾ Køb af brugt materiel kan anses som en støtteberettiget udgift i velbegrundede tilfælde, hvis følgende fire betingelser alle er opfyldt: der skal foreligge en erklæring fra sælgeren, hvori denne attesterer materiellets nøjagtige oprindelse og bekræfter, at der ikke allerede er ydet national støtte eller EF-støtte til det pågældende materiel; købet af det pågældende materiel skal indebære en særlig fordel for programmet eller projektet eller være nødvendigt som følge af usædvanlige omstændigheder (f.eks. at anskaffelse af nyt materiel vil indebære en forsinkelse, der kan bringe projektets vellykkede gennemførelse i fare); købet skal medføre en reduktion af omkostningerne (og dermed af EF-støtten) i forhold til omkostningerne ved køb af tilsvarende nyt materiel, samtidig med at der fortsat skal være et godt costbenefitforhold; de tekniske og/eller teknologiske specifikationer for det brugte materiel skal være hensigtsmæssige i forhold til, hvad der er behov for under projektet.

⁽¹⁰⁾ Forordningen om udvikling af landdistrikterne, artikel 51, stk. 2.

⁽¹¹⁾ Der kan ikke ydes støtte til kriseramte landbrugsbedrifter, medmindre støtten opfylder betingelserne i Fællesskabets rammebestemmelser for redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2).

— køb af jord, herunder advokatomkostninger, skatter og tinglysningsomkostninger.

4.1.1.6. Der kan ikke ydes støtte til køb af produktionsrettigheder, medmindre støtten er i overensstemmelse med de særlige bestemmelser i den pågældende fælles markedsordning og principperne i traktatens artikel 87-89.

4.1.1.7. Når det gælder køb af dyr, kan der efter dette afsnit kun ydes støtte til det første køb af husdyr og investeringer, der skal forbedre besætningens genetiske kvalitet gennem køb af avlsdyr af høj kvalitet (handyr eller hundyr) med stamtavle eller tilsvarende ⁽¹⁴⁾.

4.1.1.8. De maksimale støtteberettigede udgifter må ikke overstige den grænse for de samlede støtteberettigede investeringer, som er fastsat af medlemsstaten i henhold til artikel 7 i forordningen om udvikling af landdistrikterne.

4.1.1.9. Kommissionen vil tilsvarende anvende reglerne i dette afsnit på investeringer i primær landbrugsproduktion, som ikke foretages af landbrugere, f.eks. hvis producentsammenslutninger køber materiel til fælles brug.

4.1.2. SÆRLIGE TILFÆLDE

4.1.2.1. I henhold til artikel 51, stk. 2, i forordningen om udvikling af landdistrikterne gælder maksimumsstøttesatserne i punkt 4.1.1.2. ikke for støtte til investeringer af følgende art:

— investeringer, der overvejende foretages i offentlighedens interesse, og som er knyttet til bevarelsen af traditionelle landskaber, der er formet gennem landbrugs- og skovbrugsvirksomhed, eller flytning af avlsbygninger

— investeringer med henblik på beskyttelse og forbedring af miljøet

— investeringer med henblik på forbedring af hygiejneneforholdene inden for husdyrbrug samt dyrevelfærd.

Ved vurderingen af en sådan støttes forenelighed med traktatens artikel 87-89 vil Kommissionen anvende de nedenfor nævnte principper.

4.1.2.2. Bevarelse af traditionelle landskaber

Støtte til bevarelse af kulturarven er udtrykkelig nævnt

⁽¹⁴⁾ Støtte til køb af ny besætning efter udbrud af dyresygdomme er omfattet af punkt 11.4.

i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra d). Kommissionen ser derfor positivt på sådan støtte.

Hvad angår investeringer eller anlægsarbejder med henblik på bevarelse af uproduktive kulturværdier på landbrugsbedrifter, såsom arkæologiske eller historiske kulturværdier, vil Kommissionen tillade, at der ydes støtte op til 100 % af de faktisk afholdte omkostninger. Disse omkostninger kan indbefatte en rimelig kompensation for det arbejde, som er udført af landbrugeren selv eller af hans folk.

Hvad angår investeringer eller anlægsarbejder med henblik på bevarelse af kulturværdier i form af produktionsmidler på bedrifter, såsom landbrugsbygninger, vil Kommissionen, hvis investeringen ikke indebærer nogen forøgelse af bedriftens produktionskapacitet, tillade støtte på op til 60 % af de støtteberettigede udgifter eller 75 % i ugunstigt stillede områder.

I tilfælde, hvor produktionskapaciteten forøges, og efter anmodning fra den pågældende medlemsstat i andre tilfælde, vil Kommissionen anvende de normale støttesatser i punkt 4.1.1.2. på støtteberettigede udgifter til udførelse af det relevante arbejde ved hjælp af normale, moderne materialer. Derudover vil Kommissionen dog tillade ydelse af supplerende støtte på op til 100 % til dækning af meromkostningerne ved anvendelse af traditionelle materialer, som er nødvendige for at bevare bygningens kulturværdi.

4.1.2.3. Flytning af landbrugsbygninger i offentlighedens interesse

Det kan af mange grunde blive nødvendigt at flytte landbrugsbygninger i offentlighedens interesse.

Hvis flytningen skyldes ekspropriation, der efter medlemsstatens lovgivning giver ret til erstatning, vil betaling af sådan erstatning normalt ikke blive betragtet som statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1.

Hvis flytningen i andre tilfælde blot er forbundet med at skille eksisterende faciliteter ad og flytte og genopbygge dem, har landbrugeren kun ringe direkte fordel af den, og Kommissionen mener derfor, at støtte op til 100 % af de faktisk afholdte omkostninger kan accepteres uden nogen risiko for fordrejning af konkurrencevilkårene.

I nogle tilfælde kan en flytning dog resultere i, at landbrugeren får mere moderne faciliteter. I sådanne tilfælde bør støttesatsen tilpasses, således at landbrugens bidrag mindst svarer til 60 % (50 % i ugunstigt stillede områder) af stigningen i de pågældende faciliteters værdi efter flytningen eller 55 % henholdsvis 45 %, når støttemodtagerne er unge landbrugere.

Hvis flytningen medfører større produktionskapacitet, skal modtagerens bidrag mindst svare til 60 % af den tilsvarende andel af udgifterne (50 % i ugunstigt stillede områder) eller 55 % henholdsvis 45 %, når støttemodtagerne er unge landbrugere.

4.1.2.4. **Investeringer med henblik på beskyttelse og forbedring af miljøet, forbedring af hygiejneforholdene inden for husdyrbrug og forbedring af dyrevelfærden**

Når investeringer medfører ekstraomkostninger i forbindelse med beskyttelse og forbedring af miljøet, forbedring af hygiejneforholdene inden for husdyrbrug eller forbedring af dyrevelfærden, kan maksimumsstøttesatserne på 40 % og 50 % i punkt 4.1.1.2. forhøjes med henholdsvis 20 og 25 procentpoint.

Denne forhøjelse må kun indrømmes for investeringer, som er mere vidtrækkende end EF's gældende mindstekrav. Den kan også indrømmes for investeringer, der foretages for at efterkomme nyindførte mindstekrav, jf. betingelserne i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1750/1999. Forhøjelsen skal være strengt begrænset til de støtteberettigede ekstraomkostninger, der er nødvendige for at opfylde målet, og kan ikke komme på tale i forbindelse med investeringer, som medfører en forøgelse af produktionskapaciteten.

4.2. STØTTE TIL INVESTERINGER I SEKTOREN FOR FORARBEJDNING OG AFSÆTNING AF LANDBRUGSPRODUKTER

4.2.1. Når det gælder støtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, har det altid været Kommissionens politik at sikre sammenhæng mellem anvendelsen af den fælles landbrugspolitik og anvendelsen af konkurrencepolitikken ved at sørge for parallelitet, både med hensyn til de for investeringer gældende støttesatser og de investeringer, som der kan ydes støtte til. Samtidig har Kommissionen for at tage hensyn til regionalpolitiske aspekter tilladt en vis fleksibilitet, hvad angår satserne for den

støtte, som måtte blive ydet til investeringer, der gennemføres som led i regionale støtteordninger ⁽¹⁵⁾.

4.2.2. For at opretholde denne parallelitet er det nødvendigt at ændre rammebestemmelserne for denne type statsstøtte for at tage hensyn til ændringerne af EF-bestemmelserne som følge af vedtagelsen af Agenda 2000-forslagene.

4.2.3. Som en almindelig regel må støtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter kun ydes til virksomheder, hvis økonomiske levedygtighed kan påvises ved en vurdering af udsigterne for virksomheden ⁽¹⁶⁾, og som opfylder mindstekrav med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd. Hvis investeringer foretages for at efterkomme nyindførte mindstekrav for miljø, hygiejne og dyrevelfærd, kan der dog ydes støtte for at opfylde de nye krav. Støttesatsen må ikke overstige 50 % af de støtteberettigede investeringer i mål 1-regioner og 40 % i de øvrige regioner. De støtteberettigede udgifter kan omfatte:

- udgifter til bygning, erhvervelse eller forbedring af fast ejendom
- udgifter til nye maskiner og nyt udstyr, herunder edb-programmer
- generalomkostninger, såsom honorarer til arkitekter, ingeniører og konsulenter, gennemførlighedsundersøgelser, erhvervelse af patenter og licenser, op til 12 % af de ovenfor nævnte udgifter.

4.2.4. Når det gælder statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der ydes som led i en regional støtteordning, som tidligere er godkendt af Kommissionen i henhold til EF's retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte ⁽¹⁷⁾, kan der ydes støtte op til den statsstøtteintensitet, som er godkendt efter nævnte ordning. I sådanne tilfælde er de støtteberettigede udgifter de udgifter, der er anført i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte, og kan omfatte støtte til immaterielle investeringer og støtte til jobskabelse forbundet med gennemførelsen af en initialinvestering i overensstemmelse med nævnte retningslinjer.

⁽¹⁵⁾ Rammebestemmelser for statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter (EFT C 29 af 2.2.1996, s. 4), som afløses af nærværende rammebestemmelser.

⁽¹⁶⁾ Der må ikke ydes støtte til kriseramte virksomheder, med mindre støtten opfylder betingelserne i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2).

⁽¹⁷⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

4.2.5. Der må ikke ydes støtte efter punkt 4.2.3 eller 4.2.4, medmindre der fremlægges tilstrækkeligt bevis for, at der kan findes normale afsætningsmuligheder for de pågældende produkter. Dette vurderes på det relevante niveau for de pågældende produkter, investeringsformerne og den eksisterende og forventede kapacitet. I den forbindelse skal der tages hensyn til eventuelle restriktioner på produktionen eller begrænsninger af EF-støtten under de fælles markedsordninger. Navnlig må der ikke ydes støtte i strid med forbud eller restriktioner, som er fastsat i de fælles markedsordninger ⁽¹⁸⁾

Der må ikke ydes støtte i forbindelse med produktion og afsætning af produkter, der imiterer eller erstatter mælk og mejeriprodukter.

4.2.6. Støtte til investeringer med støtteberettigede udgifter på over 25 mio. EUR og tilfælde, hvor den faktiske støtte overstiger 12 mio. EUR, skal specielt anmeldes til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3.

4.3. STØTTE TIL INVESTERINGER, DER SKAL FREMME DIVERSIFICERING AF AKTIVITETERNE INDEN FOR LANDBRUGET

4.3.1. Fremme af diversificeringen af aktiviteterne inden for landbruget er et vigtigt led i EF's politik for udvikling af landdistrikterne. Kommissionen ser derfor positivt på sådan støtte, som efter dens mening kan fremme udviklingen af landdistrikternes økonomi som helhed.

4.3.2. Selv om støtte, der ydes for at fremme diversificering til aktiviteter, som ikke er forbundet med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i bilag I, såsom landboturisme eller udvikling af håndværksindustrier, henhører under forordningen om udvikling af landdistrikterne, er sådan støtte ikke omfattet af nærværende rammebestemmelser. Den vil derfor blive vurderet i overensstemmelse med Kommissionens normale principper for vurdering af støtte uden for landbrugssektoren, navnlig de minimis-reglen, rammebestemmelserne for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte og i relevante tilfælde retningslinjerne for gennemgangen af statsstøtte til fiskeri- og akvakultursektoren.

4.3.3. Når det gælder støtte til fremme af diversificering til andre aktiviteter i forbindelse med produktion, forar-

bejdning og afsætning af landbrugsprodukter i bilag I, er der tidligere opstået nogle spørgsmål om det korrekte grundlag for vurderingen af sådan støtte. Det har f.eks. ikke været klart, om støtte til forarbejdnings- og afsætningsaktiviteter på bedrifterne bør evalueres som støtte til investeringer i landbrugsbedrifter eller som støtte til investeringer i forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter. Fremtidig vil Kommissionen anvende den nedenfor nævnte fremgangsmåde ved vurderingen af sådan støtte.

Hvad angår støtte til mindre investeringer, hvor de samlede støtteberettigede udgifter ikke overstiger den grænse for den samlede investering, hvortil der kan ydes støtte, som medlemsstaten har fastsat i henhold til artikel 7 i forordningen om udvikling af landdistrikterne, vil Kommissionen betragte disse foranstaltninger som støtte til investeringer i landbrugsbedrifter og derfor vurdere dem i henhold til punkt 4.1. Støtte til større investeringer vil blive vurderet som støtte til forarbejdnings- og afsætningsaktiviteter i henhold til punkt 4.2.

5. MILJØSTØTTE

5.1. GENERELLE PRINCIPPER

5.1.1. I henhold til EF-traktatens artikel 174 tager EU's miljøpolitik sigte på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til de forskelligartede forhold, der gør sig gældende i de forskellige områder i EF. Den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler.

5.1.2. I forordningen om udvikling af landdistrikterne erkendes det, at landbrug og miljø er snævert forbundet, og den indeholder særlige bestemmelser om, at modtagere af støtte, som finansieres af EF, skal overholde mindstekrav med hensyn til miljøet. Kommissionen vil anvende disse bestemmelser analogt, når den vurderer statsstøtteordninger.

5.1.3. Alle miljøstøtteordninger i landbruget bør være forenelige med den generelle målsætning i EF's miljøpolitik. Navnlig kan støtteordninger, som ikke i tilstrækkelig grad prioriterer eliminering af forurening ved kilden eller korrekt anvendelse af princippet om, at forureneren betaler, ikke anses for at være forenelige med den fælles interesse og kan derfor ikke godkendes af Kommissionen.

⁽¹⁸⁾ Kommissionen mener navnlig, at med de undtagelser, der udtrykkeligt er fastsat i de relevante retsakter, er støtte til investeringer i forarbejdnings- og afsætningsaktiviteter i sukkersektoren implicit forbudt efter bestemmelserne i den fælles markedsordning.

5.2. STØTTE TIL MILJØINVESTERINGER

Da rammebestemmelserne for ovennævnte investeringsstøtte fuldt ud tager højde for støtten til miljøinvesteringer, er det ikke mere nødvendigt at opretholde undtagelsesbestemmelser for denne kategori af støtte. Støtten vil derfor blive evalueret efter de generelle bestemmelser i punkt 4.

5.3. STØTTE TIL FORPLIGTELSE TIL AT DRIVE MILJØVENLIGT LANDBRUG

5.3.1. Afsnit II, kapitel VI, i forordningen om udvikling af landdistrikterne indeholder et regelsæt for EF-støtte til landbrugsproduktionsmetoder, som tager sigte på at beskytte miljøet og bevare landskabet. EF-støtten ydes til landbrugere, som forpligter sig til i mindst fem år at drive miljøvenligt landbrug, og der kan højst udbetales 600 EUR pr. ha med etårige afgrøder, 900 EUR pr. ha med flerårige specialafgrøder og 450 EUR pr. ha med anden jordudnyttelse. Betingelserne for betaling af EF-støtte er fastsat i forordningens artikel 22-24 og i artikel 12-20 i gennemførelsesforordningen⁽¹⁹⁾. I henhold til artikel 51, stk. 4, i forordningen om udvikling af landdistrikterne er statsstøtte til landbrugere, der indgår forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug, som ikke opfylder betingelserne, forbudt.

5.3.2. I henhold til artikel 51, stk. 4, kan der dog ydes supplerende statsstøtte ud over de maksimumsbeløb, der er fastsat i henhold til artikel 24, stk. 2, i samme forordning, hvis det er berettiget ifølge samme artikels stk. 1. Desuden kan mindsteperioden for sådanne forpligtelser fraviges i begrundede undtagelsestilfælde.

5.3.3. Efter artikel 24, stk. 1, i forordningen om udvikling af landdistrikterne ydes støtten for forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug en gang om året og beregnes på grundlag af indkomsttabet, ekstraomkostningerne som følge af forpligtelsen og behovet for at skabe et incitament. Hvis en medlemsstat ønsker at yde supplerende støtte ud over de maksimumsbeløb, der er fastsat i henhold til artikel 24, stk. 2, skal den derfor forelægge dokumentation for, at foranstaltningen opfylder alle betingelserne i forordningen om udvikling af landdistrikterne og gennemførelsesforordningen samt en begrundelse for de supplerende støttebetalinger, herunder en detaljeret oversigt over omkostningskomponenterne på grundlag af indkomsttab, yderligere omkostninger som følge af forpligtelsen og behovet for incitament.

Når den årlige støtte skal fastlægges, kan der også tages hensyn til omkostninger ved anlægsarbejder, der er nødvendige for at opfylde forpligtelserne, og som ikke skaber indtægter. Anlægsarbejder anses ikke for at skabe indtægter, hvis de normalt ikke medfører en betydelig nettoforhøjelse af bedriftens værdi eller fortjeneste.

5.3.4. Ved vurderingen af de supplerende statsstøttebetalingers forenelighed vil Kommissionen anvende principperne i forordningen om udvikling af landdistrikterne og gennemførelsesforordningen. Dette betyder navnlig, at referenceniveauet for beregningen af indkomsttabet og ekstraomkostningerne som følge af forpligtelsen er normal god landbrugspraksis i det område, som foranstaltningen gælder for. Når de agronomiske eller miljømæssige forhold gør det berettiget, kan der tages hensyn til de økonomiske følger af, at udnyttelse af jord ophører, eller visse driftsmetoder indstilles.

5.3.5. Behovet for incitamentskabende støtte afgøres af medlemsstaten på grundlag af objektive kriterier. Den incitamentskabende støtte må ikke overstige 20 % af indkomsttabet og ekstraomkostningerne som følge af forpligtelsen, medmindre det kan godtgøres, at en højere sats er absolut nødvendig for, at foranstaltningen kan gennemføres effektivt.

5.3.6. Når en medlemsstat i undtagelsestilfælde foreslår at yde statsstøtte for forpligtelser, som er af kortere varighed end den, der er fastsat i henhold til forordningen om udvikling af landdistrikterne, bør den give en detaljeret begrundelse, herunder godtgøre, at de fulde miljømæssige virkninger af foranstaltningen kan opnås i denne kortere periode. Det foreslående støttebeløb bør afspejle forpligtelsernes kortere varighed.

5.4. STØTTE TIL LANDBRUGERE I OMRÅDER MED MILJØRESTRIKTIONER IFØLGE EF-BESTEMMELSERNE

5.4.1. I artikel 16 i forordningen om udvikling af landdistrikterne indføres der en ny form for EF-støtte til landbrugere til udligning af omkostninger og indkomsttab, der opstår i områder med miljørestriktioner, fordi den landbrugsmæssige udnyttelse er begrænset som følge af EF's miljøbestemmelser, hvis og i det omfang denne støtte er nødvendig for at løse de specifikke problemer,

⁽¹⁹⁾ Se fodnote 12.

som skyldes disse bestemmelser. Betalingernes størrelse skal fastsættes således, at overkompensation undgås. Dette er især nødvendigt, når der er tale om betalinger i ugunstigt stillede områder. EF-støttens maksimumsbeløb fastsættes til 200 EUR/ha. I henhold til artikel 21 i forordningen om udvikling af landdistrikterne må det samlede areal af disse områder kombineret med andre områder, som kan henregnes under ugunstigt stillede områder i medfør af forordningens artikel 20, ikke overstige 10 % af medlemsstatens samlede areal.

5.4.2. Kommissionen vil undersøge forslag om ydelse af statsstøtte til fordel for sådanne områder i de konkrete tilfælde under hensyntagen til de ovennævnte principper og de principper, der er fastsat for ydelse af EF-støtte som led i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne. Under vurderingen vil Kommissionen tage hensyn til arten af de restriktioner, der er pålagt landbrugere. Der vil normalt kun blive tilladt støtte til forpligtelser, der er mere vidtgående end god landbrugspraksis. Støtte, der ikke overholder princippet om, at forurenere betaler, bør være undtagelsesvis, midlertidig og degressiv.

5.5. DRIFTSSTØTTE

5.5.1. Kommissionen har i overensstemmelse med sin mangeårige politik som regel ikke tilladt driftsstøtte, hvormed udgifterne som følge af virksomheders, herunder landbrugsproducenters, miljøbelastende eller forurenende aktiviteter godtgøres. Kommissionen vil kun i velbegrundede tilfælde fravige dette princip.

5.5.2. Midlertidig støtte for at kompensere for omkostningerne ved nye obligatoriske nationale miljøkrav, som er mere vidtrækkende end eksisterende EF-regler, kan være berettiget, når den er nødvendig for at kompensere for forringelse af konkurrenceevnen på internationalt plan. Støtten bør være både midlertidig og degressiv og principielt højst ydes i fem år, og startbeløbet bør ikke overstige det beløb, der er nødvendigt for at kompensere producenten for ekstraomkostningerne ved at overholde de relevante nationale bestemmelser sammenlignet med omkostningerne ved at overholde de relevante EF-bestemmelser. Desuden vil Kommissionen tage hensyn til, hvad modtagerne skal gøre for at mindske den forurening, som de forårsager.

5.5.3. I behørigt begrundede tilfælde, såsom støtte til udvikling af biobrændsel, vil Kommissionen også kunne

godkende driftsstøtte, hvis det klart kan påvises, at den er nødvendig for at opveje yderligere omkostninger, der skyldes anvendelsen af miljøvenlige input sammenlignet med konventionelle produktionsprocesser. Støtteelementet bør kun neutralisere virkningerne af de yderligere omkostninger, og det bør med regelmæssige mellemrum og i det mindste hvert femte år revideres for at tage hensyn til ændringer i priserne for disse inputs og de kommercielle fordele, der kan blive resultatet af, at der anvendes mere miljøvenlige input.

5.5.4. For at internalisere miljøomkostningerne gør medlemsstaterne i stadig højere grad brug af miljøskatter eller -afgifter, såsom energiskatter eller -afgifter på miljømæssigt følsom landbrugsinput, såsom pesticider eller herbicider. For at sikre, at landbrugssektorens samlede skattebyrde ikke forøges, er disse skatter undertiden helt eller delvis blevet opvejet af nedsættelser af andre skatter, såsom skatter på arbejdskraft, ejendomsskatter eller indkomstskatter. Under forudsætning af, at disse skattenedsættelser anvendes objektivt på hele landbrugssektoren, vil Kommissionen generelt se positivt på disse foranstaltninger, hvis de udgør statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1. I visse tilfælde kan det dog forekomme, at der helt eller delvis indrømmes særlige undtagelser fra disse skatter til fordel for særlige sektorer inden for landbrugsproduktionen eller til fordel for visse typer producenter. Kommissionen har visse forbehold over for disse typer undtagelser, der ifølge deres natur normalt vil blive indrømmet til fordel for mere intensive produktionssystemer, som giver de største miljømæssige, hygiejnemæssige og velfærdsmæssige problemer. Den kan derfor kun acceptere støtte, der skal kompensere producenterne for denne type støtte på et midlertidigt og degressivt grundlag over højst fem år, når det kan godtgøres, at støtten er nødvendig for at opveje en forringelse af konkurrenceevnen på internationalt plan, og når støtteordningen er et reelt incitament til at mindske anvendelsen af det pågældende input.

5.6. ANDRE FORMER FOR MILJØSTØTTE

5.6.1. Støtte til informationsaktiviteter, videreuddannelse og konsulenttjenester for at bistå landbrugsproducenter og virksomheder i miljøspørgsmål vil blive godkendt i henhold til punkt 13 og 14.

5.6.2. Andre former for miljøstøtte i landbrugssektoren vil blive vurderet i de konkrete tilfælde under hensyntagen til principperne i traktaten og de relevante EF-rammebestemmelser for statsstøtte til miljøformål⁽²⁰⁾.

⁽²⁰⁾ For øjeblikket EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3.

6. STØTTE TIL UDLIGNING AF ULEMPER I UGUNSTIGT STILLEDE OMRÅDER

6.1. Ifølge artikel 51, stk. 3, i forordningen om udvikling af landdistrikterne må der ikke ydes statsstøtte til landbrugere til udligning af naturbetingede ulemper i ugunstigt stillede områder, medmindre støtten opfylder betingelserne i artikel 14 og 15 i forordningen.

6.2. Når statsstøtteforanstaltninger er kombineret med støtte efter forordningen om udvikling af landdistrikterne, må den samlede støtte til landbrugeren ikke overstige de beløb, der fastsættes efter forordningens artikel 15.

7. STØTTE TIL UNGE LANDBRUGERES ETABLERING

7.1. Støtte til unge landbrugeres etablering vil normalt fremme udviklingen af sektoren som helhed og forhindre affolkning af landdistrikterne. I artikel 7 og 8 i forordningen om udvikling af landdistrikterne er der derfor fastsat en EF-ordning for støtte til unge landbrugeres etablering.

7.2. Statsstøtte til unge landbrugeres etablering kan ydes på de samme betingelser. Støtten, der ydes efter forordningen om udvikling af landdistrikterne, og støtten, der ydes i form af statsstøtte, bør tilsammen normalt ikke overstige maksimumsgrænserne i artikel 8, stk. 2, i forordningen om udvikling af landdistrikterne. Kommissionen vil tillade, at der ydes supplerende statsstøtte over disse grænser op til højst 25 000 EUR, navnlig hvis meget høje etableringsomkostninger i den pågældende region gør dette berettiget.

8. STØTTE TIL FØRTIDSPENSIONERING OG OPHØR MED LANDBRUGSVIRKSOMHED

8.1. Kommissionen ser positivt på støtteordninger, der har til formål at tilskynde ældre landbrugere til at lade sig førtidspensionere. Hvis der for sådanne støtteordninger gælder betingelser, som kræver permanent og definitivt ophør med erhvervmæssig landbrugsvirksomhed, har de normalt kun begrænset indvirkning på konkurrencevilkårene samtidig med, at de bidrager til udviklingen af sektoren som helhed på lang sigt. Ud over den EF-støtte, der er fastsat i artikel 10-12 i forordningen om udvikling af landdistrikterne, vil Kommissionen derfor tillade statsstøtte for denne type foranstaltning.

8.2. I de senere år har mange medlemsstater anmeldt støtteordninger, der skal gøre det lettere for landbrugere, som af økonomiske grunde er nødsaget til at opgive deres bedrifter, at lade sig førtidspensionere. Kommis-

sionen mener, at støtteordninger, der skal hjælpe landbrugere på bedrifter, som ikke er levedygtige, til at indstille deres landbrugsvirksomhed, indebærer en langsigtet fordel for sektoren som helhed. Sådanne støtteordninger kan også have en vigtig social dimension, da de skal lette de pågældende landbrugeres overgang til anden erhvervsaktivitet. For så vidt ordningerne er underlagt betingelser, der indebærer et vedvarende og endeligt ophør med erhvervslandbrug, vil Kommissionen tillade statsstøtte til denne type foranstaltninger.

9. STØTTE TIL NEDSKÆRING AF PRODUKTIONS-, FORARBEJDNINGS- OG AFSÆTNINGSKAPACITET

9.1. I de senere år er en række støtteordninger vedrørende statsstøtte til nedskæring af kapacitet blevet anmeldt til Kommissionen. Kommissionen har hidtil set positivt på sådanne støtteordninger, hvis de er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne om nedskæring af produktionskapacitet, og hvis visse betingelser er opfyldt:

— støtten skal være i sektorens almene interesse

— modtageren skal erlægge en modydelse

— der må ikke kunne ydes støtte til redning og omstrukturering

— der må ikke overkompenseres for tab af kapital og fremtidig indkomst.

9.2. Hvis den ikke skal betragtes som ren driftsstøtte til de pågældende virksomheder, forudsætter betaling af den pågældende støtte, at det godtgøres, at den er i hele sektorens interesse. Findes der ikke overkapacitet, og er det klart, at kapaciteten nedskæres af sundheds- eller miljømæssige grunde, så vil dette være tilstrækkeligt til at vise, at denne betingelse er opfyldt.

I andre tilfælde bør der kun ydes støtte til nedskæring af produktionskapaciteten i sektorer, hvor der er en klar overkapacitet på regionalt eller nationalt plan. I sådanne tilfælde kan det med rimelighed forventes, at markedskræfterne i sidste ende vil medføre de fornødne strukturtilpasninger. Støtte til nedskæring af produktionskapacitet kan derfor kun godkendes, hvis den indgår i et program for omstrukturering af sektoren med faste mål og en særskilt tidsplan. I

sådanne tilfælde vil Kommissionen ikke mere godkende støtteordninger af ubegrænset varighed, da erfaringerne viser, at de kan medføre, at de nødvendige ændringer udskydes. Kommissionen forbeholder sig ret til at behæfte godkendelsen af støtten med betingelser, og den vil normalt forvente at modtage en årlig rapport om gennemførelsen af ordningen.

- 9.3. Der må ikke betales støtte, som vil kunne gribe ind i de fælles markedsordningers mekanismer. Støtteordninger for sektorer, for hvilke der gælder produktionsbegrænsninger eller -kvoter, vil blive vurderet i de konkrete tilfælde.
- 9.4. Støttemodtagerens modydelse skal være af tilfredsstillende omfang. Modydelsen vil normalt bestå i en definitiv og uigenkaldelig beslutning om at fjerne eller uigenkaldeligt nedlægge den pågældende produktionskapacitet. Dette indebærer enten fuldstændig nedlæggelse af kapaciteten fra den pågældende virksomheds side eller lukning af et specifikt anlæg. Der skal indhentes retligt bindende tilsagn fra støttemodtageren om, at nedlæggelsen/lukningen er definitiv og uigenkaldelig. Disse tilsagn skal også være bindende for en eventuel fremtidig køber af den pågældende facilitet. Hvis produktionskapaciteten allerede er lukket definitivt, eller hvis en sådan lukning forekommer uundgåelig, kan modtageren ikke erlægge nogen modydelse, og der kan ikke ydes støtte.
- 9.5. Det skal være muligt at udelukke muligheden for, at støtte udbetales til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. Hvis støttemodtageren er i en finansieringskrise, vil støtten blive vurderet i overensstemmelse med EF-rammebestemmelserne for redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.
- 9.6. Alle erhvervsdrivende i den pågældende sektor bør have adgang til ordningen på samme vilkår. Støttebeløbet bør være strengt begrænset til kompensation for tabet af aktiver plus et incitamentskabende beløb, som ikke må overstige 20 % af aktivernes værdi. Der kan dog også ydes støtte, som opvejer de obligatoriske sociale udgifter som følge af gennemførelsen af ordningen.
- 9.7. Da disse støtteforanstaltninger har til formål at opnå en omstrukturering af den pågældende sektor, der i sidste ende er til fordel for erhvervsdrivende, der forbliver aktive i den pågældende sektor, og for at mindske en potentiel risiko for konkurrencefordrejning og faren for overkompensation mener Kommissionen,

at mindst halvdelen af omkostningerne ved sådan støtte bør dækkes ved hjælp af et bidrag fra sektoren, enten gennem frivillige bidrag eller obligatoriske afgifter. Dette krav gælder dog ikke, hvis kapaciteten lukkes af sundheds- eller miljømæssige grunde.

10. STØTTE TIL PRODUCENTSAMMENSLUTNINGER

- 10.1. På grund af landbrugsproduktionens uensartethed har Kommissionen traditionelt stillet sig positivt til betaling af igangsætningsstøtte, der skal skabe incitament til oprettelse af producentsammenslutninger for at tilskynde landbrugerne til at slutte sig sammen med henblik på at koncentrere udbuddet og tilpasse produktionen til markedsbehovene. Tidligere blev der ydet støtte fra EF til oprettelse af producentsammenslutninger i visse regioner i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 952/97 af 20. maj 1997 om producentsammenslutninger og foreninger af sådanne⁽²¹⁾. Ved vedtagelsen af forordningen om udvikling af landdistrikterne mente Rådet dog, at det, eftersom der allerede ydes støtte til producentsammenslutninger og foreninger af sådanne som led i en række fælles markedsordninger, ikke længere synes at være nødvendigt at yde særskilt støtte til producentsammenslutninger i forbindelse med udvikling af landdistrikterne. Kommissionen mener ikke, at denne ændring bør udelukke statsstøtte til oprettelse af producentsammenslutninger, som hjælper landbrugere med at tilpasse produktionen til efterspørgslen navnlig i sektorer, hvor der ikke kan ydes støtte som led i de fælles markedsordninger. Det er dog ikke desto mindre nødvendigt at revidere Kommissionens politik for denne type støtte på baggrund af den seneste udvikling.
- 10.2. Dette punkt vedrører kun igangsætningsstøtte til producentsammenslutninger eller foreninger af sådanne, der er støtteberettigede efter den pågældende medlemsstats lovgivning. En producentsammenslutning er en sammenslutning, der oprettes for i fællesskab at afpasse medlemmernes produktion efter markedets behov, navnlig ved at koncentrere udbuddet. Foreninger er sammensat af anerkendte producentsammenslutninger og har på et bredere plan den samme målsætning som producentsammenslutningerne.
- 10.3. Producentsammenslutningens vedtægter skal være udformet således, at medlemmerne har pligt til at markedsføre produktionen i henhold til de leverings- og markedsføringsregler, som er fastlagt af producentsammenslutningen. Efter disse regler kan producenten afsætte en del af sin produktion direkte. Vedtægterne skal indeholde bestemmelse om, at producenter, der tilslutter sig, skal forblive medlemmer i mindst tre år

⁽²¹⁾ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 30.

og mindst 12 måneder inden deres udtræden skriftligt skal underrette producentsammenslutningen herom. Der skal være fælles regler for produktion, navnlig vedrørende produkternes kvalitet eller anvendelse af økologiske metoder, fælles regler for markedsføring og regler for information om produktionen, især om høsten og de disponible mængder. Med forbehold af disse krav bør producenterne dog fortsat være ansvarlige for forvaltningen af deres bedrift. Der kan ikke ydes støtte efter nærværende afsnit til produktionsorganisationer, såsom virksomheder eller kooperativer, der har til formål at forvalte en eller flere landbrugsbedrifter, og som derfor i realiteten er individuelle producenter. Under alle omstændigheder vil der blive søgt opnået garantier for, at producentsammenslutningerne overholder konkurrencereglerne.

- 10.4. Når de fælles markedsordninger indeholder bestemmelser om støtte til producentsammenslutninger eller foreninger af sådanne i den pågældende sektor, vil Kommissionen undersøge forslag om statsstøtte i de konkrete tilfælde under hensyntagen til støtteforanstaltningernes forenelighed med den fælles markedsordnings mål.
- 10.5. I andre tilfælde vil Kommissionen fortsat vurdere forslag om statsstøtte i overensstemmelse med de principper, den hidtil har anvendt. Det betyder, at der midlertidigt og degressivt kan ydes støtte til dækning af administrationsomkostningerne ved igangsætningen af sammenslutningen eller foreningen. I den forbindelse omfatter de støtteberettigede udgifter også husleje⁽²²⁾, erhvervelse af kontorudstyr, herunder edb-maskinel og -programmel, omkostninger ved administrativt personale, generalomkostninger, advokatsalærer og administrationsgebyrer. I princippet må støttebeløbet ikke overstige 100 % af omkostningerne det første år og nedsættes med 20 procentpoint for hvert driftsår, således at støttebeløbet det femte år er begrænset til 20 % af de faktiske omkostninger det nævnte år. Der kan ikke betales støtte for omkostninger, som påløber efter det femte år, og der kan ikke betales støtte efter det syvende år efter anerkendelsen af producentsammenslutningen.
- 10.6. Uanset punkt 10.5 vil Kommissionen tillade, at der ydes ny igangsætningsstøtte, hvis den pågældende producentsammenslutnings eller forenings aktiviteter udvides væsentligt, f.eks. hvis en sammenslutning udvider sine aktiviteter til at omfatte nye produkter eller sektoren⁽²³⁾. De støtteberettigede udgifter i

forbindelse med den nye støtte bør være begrænset til udgifter, der er forbundet med producentsammenslutningens eller foreningens supplerende opgaver, og de øvrige betingelser i nærværende afsnit finder anvendelse.

- 10.7. Støtte til andre landbrugssammenslutninger, der varetager opgaver på produktionsniveau, såsom gensidig støtte og vikar- og driftskonsulentbistand på medlemmernes bedrifter, uden at være involveret i den fælles tilpasning af udbuddet til markedet, er ikke omfattet af nærværende afsnit. Kommissionen vil dog anvende dette afsnits principper på støtte, der ydes for at dække igangsætningsomkostningerne for sammenslutninger af producenter, der er ansvarlige for tilsynet med anvendelsen af oprindelsesbetegnelser eller kvalitetsmærker.
- 10.8. Støtte, der ydes til producentsammenslutninger eller foreninger af sådanne til dækning af udgifter, som ikke er knyttet til igangsætningsomkostninger, såsom investeringer eller salgsfremmende aktiviteter, vil blive vurderet efter de herfor gældende regler. Hvad angår støtte til investeringer i primærproduktion, vil den i punkt 4.1.1.8 nævnte grænse for støtteberettigede udgifter blive fastlagt ved henvisning til de enkelte medlemmer af sammenslutningen.
- 10.9. Til støtteordninger, der godkendes efter nærværende afsnit, knyttes som betingelse, at de tilpasses for at tage hensyn til eventuelle ændringer i forordningerne om de fælles markedsordninger.
- 10.10. Som et alternativ til støtte til producentsammenslutninger eller foreninger af sådanne kan der ydes støtte direkte til producenterne som kompensation for deres bidrag til omkostningerne ved sammenslutningernes drift i de første fem år efter oprettelsen. De principper for beregning af støtten, der er anført i punkt 10.5, anvendes.

11. STØTTE TIL KOMPENSATION FOR SKADER PÅ LANDBRUGSPRODUKTIONEN ELLER PRODUKTIONSMIDLERNES I LANDBRUGET

11.1. GENERELT

- 11.1.1. I statsstøtten til landbruget indgår en række foranstaltninger, der skal beskytte landbrugerne mod skader på landbrugsproduktionen eller produktionsmidlerne, herunder bygninger og beplantninger, som følge af

⁽²²⁾ Ved køb er de støtteberettigede udgifter begrænset til udgifterne til leje på almindelige markedsvilkår.

⁽²³⁾ Nye medlemmers indtræden i en sammenslutning betragtes ikke i sig selv som en betydelig udvidelse af sammenslutningens aktiviteter, medmindre den resulterer i, at disse kvantitativt udvides med mindst 30 %.

ufordsete begivenheder, såsom naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller udbrud af dyre- eller plantesygdomme⁽²⁴⁾. I traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), er det fastsat, at støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, er forenelige med fællesmarkedet. Kommissionen har dog også med udgangspunkt i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), accepteret to andre grupper støtte af denne art, nemlig:

- støtte med henblik på gennemførelse af beskyttelsesforanstaltninger mod udbrud af plante- og dyresygdomme, herunder kompensation for skader som følge af visse sygdomme, og
- støtte med henblik på indgåelse af kontrakter om forsikring mod risiciene for tab af produktion eller produktionsmidler i landbruget.

11.1.2. For at undgå risiko for fordrejning af konkurrencevilkårene finder Kommissionen det vigtigt at sikre, at støtten, der skal kompensere landbrugere for skader på landbrugsproduktionen, med forbehold af administrative og budgetmæssige begrænsninger ydes snarest muligt efter, at den skadevoldende begivenhed har fundet sted. Når støtten først betales flere år efter, at den pågældende begivenhed har fundet sted, er der en reel fare for, at betalingen af støtten fremkalder de samme økonomiske virkninger som driftsstøtte. Det er navnlig tilfældet, når der betales støtte med tilbagevirkende kraft for skader, som er blevet anmeldt uden ordentlig dokumentation. Uden speciel begrundelse, f.eks. begivenhedens art og omfang eller det forhold, at skaden først manifesterer sig senere eller fortsat manifesterer sig, vil Kommissionen derfor ikke godkende forslag om støtte, der fremsættes mere end tre år efter, at begivenheden fandt sted.

11.2. STØTTE, HVIS FORMÅL ER AT RÅDE BOD PÅ SKADER, DER ER FORÅRSAGET AF NATURKATASTROFER ELLER AF ANDRE USÆDVANLIGE BEGIVENHEDER

11.2.1. Fordi der er tale om undtagelser fra det generelle princip i traktatens artikel 87, stk. 1, om statsstøttes uforenelighed med fællesmarkedet, har Kommissionen altid ment, at begreberne »naturkatastrofe« og »usædvanlig begivenhed« i artikel 87, stk. 2, litra b), må fortolkes snævert. Hidtil har Kommissionen accepteret, at jordskælv, laviner, jordskred og oversvømmelser kan betegnes som naturkatastrofer. Usædvanlige begivenheder, som hidtil er blevet accepteret af Kommissionen, er krige, interne uroligheder eller strejker eller, med visse forbehold og afhængig af deres omfang, større nukleare eller industrielle uheld og brande, der resulterer i omfattende tab. På den

anden side accepterede Kommissionen ikke, at en brand på et enkelt forarbejdningsanlæg, som var dækket af en normal erhvervsmæssig forsikring, kunne betragtes som en usædvanlig begivenhed. Generelt accepterer Kommissionen ikke, at udbrud af dyre- eller plantesygdomme kan anses for at udgøre naturkatastrofer eller usædvanlige begivenheder. I et enkelt tilfælde anerkendte Kommissionen dog et meget omfattende udbrud af en helt ny dyresygdom som en usædvanlig begivenhed. På grund af de iboende vanskeligheder ved at forudse sådanne begivenheder vil Kommissionen fortsætte med at vurdere forslag om ydelse af støtte i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b), i de konkrete tilfælde under hensyntagen til sin hidtidige praksis på dette område.

11.2.2. Når forekomsten af en naturkatastrofe eller en usædvanlig begivenhed er blevet godtgjort, vil Kommissionen tillade støtte på op til 100 % som kompensation for materielle skader. Kompensationen bør normalt beregnes for den enkelte støttemodtager, og for at undgå overkompensation bør eventuelle beløb, der kommer til udbetaling, f.eks. i henhold til forsikringspolicer, fratrækkes støttebeløbet. Kommissionen vil også acceptere støtte, der skal kompensere landbrugere for indkomsttab som følge af, at produktionsmidlerne er blevet ødelagt, hvis der ikke er tale om overkompensation.

11.3. STØTTE, DER SKAL KOMPENSERE LANDBRUGERE FOR TAB FORÅRSAGET AF UGUNSTIGE VEJRFORHOLD

11.3.1. Det har altid været Kommissionens opfattelse, at ugunstige vejrforhold, såsom frost, haglbyger, is, regn eller tørke, ikke i sig selv kan betragtes som naturkatastrofer i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b). På grund af den skade, som sådanne begivenheder kan forårsage på landbrugsproduktionen eller produktionsmidlerne i landbruget, har Kommissionen dog accepteret, at sådanne begivenheder kan henregnes under naturkatastrofer, når skadeniveauet når op på en vis tærskel, som er blevet fastsat til 20 % af normal produktion i ugunstigt stillede områder og 30 % i andre områder. På grund af landbrugsproduktionens uensartethed er det også nødvendigt at opretholde en sådan tærskel for at sikre, at vejrforholdene ikke kan benyttes som et påskud til betaling af driftsstøtte. For at sætte Kommissionen i stand til at vurdere sådanne støtteordninger, bør anmeldelser af støtteforanstalt-

⁽²⁴⁾ Ved anvendelse af dette afsnit omfatter plantesygdomme også skadegørere på planter.

ninger, der skal kompensere for skade forårsaget af ugunstige vejrforhold, også omfatte relevant meteorologisk information.

- 11.3.2. Når der sker skade på etårige afgrøder, bør den relevante tabstærskel på 20 eller 30 % bestemmes på grundlag af bruttoproduktionen af den relevante afgrøde det pågældende år sammenlignet med den årlige bruttoproduktion i et normalt år. Principielt bør bruttoproduktionen i et normalt år beregnes på grundlag af den gennemsnitlige bruttoproduktion i de foregående tre år, eksklusiv ethvert år, hvor der skulle betales kompensation som følge af andre ugunstige vejrforhold. Kommissionen vil dog acceptere alternative metoder til beregning af normal produktion, herunder regionale referenceværdier, hvis den finder det godtgjort, at de er repræsentative og ikke baseret på unormalt høje udbytter. Når produktionstabets størrelse er fastlagt, beregnes det støttebeløb, der skal betales. For at undgå overkompensation bør det støttebeløb, der skal betales, ikke overstige det gennemsnitlige produktionsniveau i den normale periode multipliceret med den gennemsnitlige pris i samme periode minus den faktiske produktion i det år, hvor begivenheden fandt sted, multipliceret med den gennemsnitlige pris for det pågældende år. Støtten bør også nedsættes med enhver direkte støtte, der er udbetalt.
- 11.3.3. Generelt bør tabet beregnes for den individuelle bedrift. Dette er navnlig tilfældet, når der betales støtte for at kompensere for skade forårsaget af begivenheder, som optræder lokalt. Hvis de ugunstige vejrforhold har påvirket et vidtstrakt område på samme måde, vil Kommissionen dog acceptere, at støttebeløbene baseres på gennemsnitstab, hvis de er repræsentative og ikke resulterer i en væsentlig overkompensation af nogen støttemodtager.
- 11.3.4. I tilfælde af skade på produktionsmidlerne, hvis virkninger gør sig gældende i flere år (f.eks. delvis ødelæggelse af træers produktionspotentiale som følge af frost), skal det procentvise reelle tab ved den første høst efter, at begivenheden har fundet sted, sammenlignet med et normalt år og bestemt efter principperne i de foregående punkter være på over 10 %, og det procentvise reelle tab multipliceret med det antal år, hvor der forekommer produktionstab, skal være på over 20 % i ugunstigt stillede områder og 30 % i andre områder.
- 11.3.5. Kommissionen vil anvende de ovenfor nævnte principper analogt, når der er tale om støtte, der skal kompensere for tab af husdyr forårsaget af ugunstige vejrforhold.
- 11.3.6. For at undgå overkompensation bør støttebeløbet nedsættes med eventuelle beløb, der modtages under forsikringsordninger. Desuden bør normale omkostninger, som landbrugeren ikke får, f.eks. fordi afgrøden ikke høstes, også tages i betragtning. Hvis sådanne omkostninger stiger på grund af ugunstige vejrforhold, kan der dog ydes supplerende støtte til at dække disse omkostninger.
- 11.3.7. Støtte, der skal kompensere landbrugere for skade på bygninger og udstyr forårsaget af ugunstige vejrforhold (f.eks. skade på væksthuse forårsaget af haglbyger), vil blive accepteret op til 100 % af de faktiske omkostninger, uden nogen minimumstærskel.
- 11.3.8. Støtte efter nærværende punkt må principielt kun betales til landbrugere eller eventuelt til en producentorganisation, som landbrugeren er medlem af, og den må i så fald ikke overstige landbrugeren's faktiske tab.
- 11.4. STØTTE TIL BEKÆMPELSE AF DYRE- OG PLANTESYGDOMME
- 11.4.1. Hvis en landbruger mister husdyr som følge af en dyresygdom, eller hvis hans afgrøder bliver angrebet af en plantesygdom, er dette normalt ikke en naturkatastrofe eller en usædvanlig begivenhed i traktatens forstand. I sådanne tilfælde kan støtte til kompensation for de opståede tab og støtte til at forhindre fremtidige tab kun tillades af Kommissionen på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvori det er fastsat, at støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.
- 11.4.2. Ud fra disse principper mener Kommissionen, at betaling af støtte til landbrugere for at kompensere for tab, der skyldes dyre- eller plantesygdomme, kun kan accepteres som led i et program på EF-, nationalt eller regionalt plan for forebyggelse, bekæmpelse eller udryddelse af den pågældende sygdom. Støtte, som blot giver landbrugere kompensation for tab, uden at der tages skridt til at afhjælpe problemet ved kilden, må betragtes som ren driftsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Kommissionen vil derfor kræve,

at der på EF-plan eller nationalt plan foreligger love eller administrative bestemmelser om, at de kompetente nationale myndigheder skal gribe ind over for den pågældende sygdom, enten ved at indføre foranstaltninger til at udrydde den, især gennem bindende foranstaltninger, som giver anledning til kompensation, eller ved at have et varslingsystem, der, hvor det er relevant, er kombineret med støtte for at tilskynde enkeltpersoner til frivilligt at deltage i forebyggende foranstaltninger⁽²⁵⁾. Deraf følger, at kun sygdomme, der berører de offentlige myndigheder, og ikke foranstaltninger, som det med rimelighed kan kræves, at landbrugerne selv tager ansvaret for, kan omfattes af støtteforanstaltninger.

11.4.3. Formålet med støtteforanstaltningerne bør være:

- forebyggende, idet de omfatter screening eller analyser, undersøgelse af skadegørere, som kan overføre sygdommen, forebyggende vaccinationer af dyr eller behandling af afgrøder og forebyggende slagtning af husdyr eller destruktion af afgrøder
- kompenserende, idet de sygdomsramte husdyr slægtes eller de angrebne afgrøder destrueres efter ordre eller anbefaling fra myndighederne, eller dyrene dør som følge af vaccinationer eller andre foranstaltninger, som myndighederne har anbefalet eller beordret, eller
- kombineret, idet der til støtteordningen, som skal kompensere for de tab, der opstår som følge af sygdommen, er knyttet en forpligtelse for støttemodtageren til fremtidig at træffe passende forebyggende foranstaltninger som fastsat af myndighederne.

11.4.4. I anmeldelsen bør medlemsstaten godtgøre, at støtten til bekæmpelse af dyre- og plantesygdomme både er forenelig med målene og de enkelte bestemmelser i EF's veterinær- og plantesundhedslovgivning. Den pågældende dyre- eller plantesygdom bør være klart identificeret, og der bør gives en beskrivelse af de pågældende foranstaltninger.

⁽²⁵⁾ Hvis det viser sig, at dyre- eller plantesygdomme skyldes ugunstige vejrforhold, vil Kommissionen evaluere støtteforanstaltningen efter punkt 11.3, og disse krav vil ikke gælde.

11.4.5. Hvis de ovenfor nævnte principper er overholdt, kan der ydes støtte på op til 100 % af de faktiske omkostninger ved foranstaltninger som f.eks. sundhedskontrol, prøver og andre undersøgelser, indkøb og indgivelse af vacciner, medicin og plantebeskyttelsesmidler, slagtning og destruktion af afgrøder. Der må dog ikke betales støtte til forebyggende foranstaltninger, hvis der i EF-forskrifterne er fastsat særlige afgifter i forbindelse med bestemte typer sygdomsforebyggende foranstaltninger. Tilsvarende må der ikke ydes støtte, hvis omkostningerne ved foranstaltningerne ifølge EF-forskrifterne skal afholdes af landbrugsbedriften, medmindre omkostningerne ved sådanne støtteforanstaltninger helt og fuldt udlignes af obligatoriske bidrag fra producenterne.

Der kan ydes kompensation for op til den normale værdi af ødelagte afgrøder eller slagtede dyr. Der kan også ydes rimelig kompensation for tab af fortjeneste, idet der tages hensyn til vanskelighederne ved at genoprette en besætning eller så eller plante marker om og til den karantæne eller venteperiode, som myndighederne foreskriver eller anbefaler med henblik på at fjerne sygdommen, inden besætningen genoprettes, eller markerne sås eller plantes om.

Hvis der ydes støtte i henhold til Fællesskabets og/eller nationale og/eller regionale støtteordninger, vil Kommissionen kræve bevis for, at der ikke gennem kumulation af forskellige ordninger kan ydes overkompensation. Hvis EF-støtte er blevet godkendt, bør dato og henvisning til den relevante kommissionsbeslutning oplyses.

11.5. STØTTE TIL BETALING AF FORSIKRINGSPRÆMIER

11.5.1. Som et alternativ til betaling af efterfølgende kompensation for tab forårsaget af naturkatastrofer har flere medlemsstater indført støtteordninger for at tilskynde landbrugerne til at få sådanne begivenheder dækket af en forsikring. Det er Kommissionens faste politik at tillade støtte på op til 80 % af udgifterne til præmier for forsikringer, der skal dække tab som følge af naturkatastrofer og andre usædvanlige begivenheder, som er omfattet af punkt 11.2, og af ugunstige vejrforhold, som kan henregnes under naturkatastrofer efter punkt 11.3. Når forsikringen også dækker tab forårsaget af ugunstige vejrforhold eller tab som følge af dyre- eller plantesygdomme, nedsættes støttesatsen til 50 % af udgifterne til præmien.

11.5.2. Kommissionen vil undersøge andre støtteforanstaltninger i forbindelse med forsikring mod naturkatastrofer og andre usædvanlige begivenheder i de konkrete tilfælde, navnlig genforsikringsordninger og andre støtteforanstaltninger for producenter i områder med særligt høj risiko.

11.5.3. Støtte til betaling af forsikringspræmier må ikke hindre det indre marked for forsikringsydelser i at fungere. Det ville f.eks. være tilfældet, hvis muligheden for at yde forsikringsdækning begrænsedes til et enkelt selskab eller en gruppe selskaber, eller hvis det var en betingelse for støtten, at forsikringen tegnedes hos et selskab etableret i den pågældende medlemsstat.

12. STØTTE TIL JORDFORDELING

Udveksling af parceller som led i jordfordelingsforanstaltninger, der gennemføres efter de procedurer, som er fastsat ved den pågældende medlemsstats lovgivning, gør det lettere at opnå økonomisk levedygtige bedrifter og bidrager derfor til udviklingen af landbrugssektoren som helhed samtidig med, at de kun har begrænset indvirkning på konkurrencevilkårene. Kommissionen tillader derfor, at der ydes støtte til dækning af advokat-, opmålings- og administrationsomkostninger ved jordfordeling på op til 100 % af de faktiske omkostninger. Når der ydes investeringsstøtte som led i en jordfordelingsordning (inkl. støtte til jordkøb), gælder maksimumstøttesatserne i punkt 4.1 dog for sådanne investeringer.

13. STØTTE TIL FREMME AF PRODUKTION OG AFSÆTNING AF KVALITETSLANDBRUGSPRODUKTER

13.1. Støtteforanstaltninger, der har til formål at skabe incitament til at forbedre landbrugsprodukters kvalitet, vil normalt bidrage til at øge landbrugsproduktionens værditilvækst og hjælpe sektoren som helhed med at tilpasse sig til efterspørgslen, som bliver mere og mere kvalitetsorienteret. Kommissionen har generelt stillet sig positivt til en sådan støtte. Erfaringerne har dog vist, at sådanne støtteforanstaltninger kan true med at fordreje konkurrencevilkårene og kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne på en måde, der er i modstrid med den fælles interesse. Dette er navnlig tilfældet, når der er tale om store støttebeløb, eller når udbetalingen af støtte fortsætter, efter at støttens incitamentskabende virkning er ophørt, og den derfor antager form af driftsstøtte. Af denne grund har Kommissionen besluttet at tage sin politik for denne støtte op til revision.

13.2. Kommissionen vil også tillade støtte til konsulentbistand og lignende bistand, herunder tekniske undersøgelser, gennemførlighedsundersøgelser, designundersøgelser og markedsforskning i forbindelse med aktiviteter vedrørende udvikling af kvalitetslandbrugsprodukter, herunder:

- markedsforskning, produktudformning ⁽²⁶⁾, inklusive støtte til udarbejdelse af ansøgninger om anerkendelse af oprindelsesbetegnelser eller specificitetsattester i overensstemmelse med de relevante EF-forordninger
- indførelse af kvalitetssikringsordninger, såsom ISO's serie 9000 eller 14000, systemer på basis af risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter (HACCP) eller miljørevisionsystemer
- omkostningerne ved uddannelse af personale i anvendelsen af kvalitetssikrings- og HACCP-systemer.

Der kan også ydes støtte til betaling af de afgifter, som opkræves af anerkendte certificeringsorganer for den første certificering af kvalitetssikringssystemer og lignende systemer.

For at forhindre, at en stor del af støtten ydes til store virksomheder, bør den samlede støtte, der kan ydes efter dette afsnit, ikke overstige 100 000 EUR pr. modtager over en treårig periode eller, for så vidt angår støtte til virksomheder, der opfylder Kommissionens definition af små og mellemstore virksomheder ⁽²⁷⁾, 50 % af de støtteberettigede omkostninger afhængigt af, hvilket beløb der er størst. Ved beregning af støtten betragtes støttemodtageren som modtager af ydelserne.

Støtte til investeringer, der er nødvendige for at modernisere produktionsfaciliteter, herunder investeringer, der er nødvendige for at forvalte dokumentationssystemet og udføre proces- og produktkontrol, kan kun ydes i henhold til reglerne i punkt 4.1 eller 4.2.

13.3. Tidligere stillede Kommissionen sig positivt til støtte til dækning af omkostningerne ved kvalitetskontrollforanstaltninger og tillod støtte på op til 100 % af omkostningerne ved obligatorisk kontrol og 70 % af

⁽²⁶⁾ Der må kun ydes støtte til salgsfremmende foranstaltninger i overensstemmelse med de relevante rammebestemmelser.

⁽²⁷⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

omkostningerne ved ikke-obligatorisk kontrol. I betragtning af den stigende vægt, der lægges på landbrugsprodukters sikkerhed og kvalitet, navnlig forpligtelsen til at anvende systemer af HACCP-typen til at sikre levnedsmiddelhygiejnen, er den rutinemæssige kontrol under produktionsprocessen dog blevet udvidet betydeligt, og omkostningerne ved kontrollen er blevet en normal del af produktionsomkostningerne. På grund af den umiddelbare indvirkning, som omkostningerne ved kvalitetskontrol har på produktionsomkostningerne, truer en sådan støtte reelt med at fordreje konkurrencevilkårene, navnlig når den betales selektivt. Kommissionen mener derfor ikke, at der bør ydes støtte til rutinemæssig kvalitetskontrol under produktionsprocessen og rutinemæssig produktkontrol, som gennemføres af fabrikanten, uanset om den udføres frivilligt eller er obligatorisk som led i HACCP-systemet eller lignende systemer. Der bør kun ydes støtte til kontrol, som gennemføres af eller på vegne af tredjemand, såsom myndighederne eller organer, der optræder på deres vegne, eller uafhængige instanser, som er ansvarlige for kontrollen og overvågningen af anvendelsen af oprindelsesbetegnelser, Ø-mærker eller kvalitetsmærker.

- 13.4. På grund af forskellene i medlemsstaternes politik for overvæltning af omkostningerne ved obligatoriske kontrolforanstaltninger, som gennemføres i henhold til EF-forskrifterne eller national lovgivning af eller på vegne af myndighederne, vil Kommissionen fortsat tillade støtte på op til 100 % af omkostningerne ved en sådan kontrol, medmindre de beløb, der skal betales til producenterne for kontrolforanstaltninger, er fastsat i EF-forskrifterne. Hvis omkostningerne ved kontrollen ifølge EF-forskrifterne skal afholdes af producenterne, uden at de faktiske afgifter er angivet nærmere, vil Kommissionen kun tillade støtte som led i en støtteordning, der finansieres med skattelignende afgifter, som sikrer, at alle omkostningerne ved kontrollen afholdes af producenterne. Kommissionen vil undersøge forslag om midlertidig eller degressiv støtte, som skal give producenterne tid til at tilpasse sig til en sådan kontrol, i de konkrete tilfælde under hensyntagen til de pågældende retsforskrifter.

specificitetsattesters ægthed som led i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 ⁽²⁸⁾ og (EØF) nr. 2082/92 ⁽²⁹⁾, vil Kommissionen tillade midlertidig og degressiv støtte til at dække omkostningerne ved kontrollen i de første seks år efter oprettelsen af kontrolsystemet. Eksisterende støtte til dækning af omkostningerne ved en sådan kontrol skal gradvis nedsættes, så den bortfalder senest seks år efter nærværende rammebestemmers ikrafttrædelse.

I betragtning af den særlige interesse for EF i at sikre udviklingen af økologiske produktionsmetoder ⁽³⁰⁾ vil Kommissionen fortsat tillade støtte til kontrol af økologiske produktionsmetoder som led i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 ⁽³¹⁾ på op til 100 % af de faktisk påløbne omkostninger.

- 13.5. Kommissionen vil tillade støtte til en sats på indledningsvis op til 100 % af omkostningerne ved kontrol, der gennemføres af andre organer, som er ansvarlige for at overvåge anvendelsen af kvalitetsmærker under anerkendte kvalitetssikringsordninger. Denne støtte skal nedsættes gradvis, således at den bortfalder senest syv år efter indførelsen. Eksisterende støtte til dækning af omkostningerne ved sådanne organers kontrol skal gradvis nedsættes, så den bortfalder senest seks år efter nærværende rammebestemmers ikrafttrædelse.

14. TEKNISK BISTAND I LANDBRUGSSEKTOREN

- 14.1. Kommissionen stiller sig positivt til støtteordninger, som har til formål at yde teknisk bistand i landbrugssektoren. En sådan blød støtte forbedrer EF-landbrugssektorens effektivitet og professionalismisme og bidrager således til dens levedygtighed på lang sigt samtidig med, at den kun har meget begrænset indvirkning på konkurrencevilkårene. Der kan derfor ydes støtte på op til 100 % af omkostningerne i forbindelse med f.eks.:

— uddannelse og undervisning; de støtteberettigede omkostninger kan omfatte de faktiske omkostninger ved tilrettelæggelsen af uddannelsesprogrammet, rejseudgifter og diæter og udgifterne til afløsere under landbrugerens eller medhjælperens fravær

I det særlige tilfælde, hvor der ydes støtte til dækning af omkostningerne ved kontrolforanstaltninger, som gennemføres for at sikre oprindelsesbetegnelse eller

⁽²⁸⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 9.

⁽³⁰⁾ Jf. betragtning 41 i forordningen om udvikling af landdistrikterne.

⁽³¹⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1.

— driftskonsulentordninger og vikarordninger

— konsulenthonorarer

— tilrettelæggelse af konkurrencer, udstillinger og messer, herunder støtte til omkostninger ved deltagelsen heri

— andre aktiviteter, der tager sigte på at udbrede nye metoder, såsom relevante mindre pilotprojekter eller demonstrationsprojekter.

14.2. For at undgå fordrejning af konkurrencevilkårene bør denne type støtteforanstaltning principielt kunne udnyttes af de støtteberettigede i det pågældende område baseret på objektive fastsatte betingelser. Støtte, som er begrænset til bestemte grupper og kun er beregnet for deres medlemmer, kan ikke anses for at lette udviklingen af sektoren som helhed og må betragtes som driftsstøtte. Når producentsammenslutninger eller andre landbrugsorganisationer for gensidig bistand leverer sådanne ydelser, vil Kommissionen således skaffe sig sikkerhed for, at de pågældende ydelser står til rådighed for alle dertil berettigede landbrugere. I sådanne tilfælde bør eventuelle bidrag til den pågældende sammenslutnings eller organisations administrationsomkostninger begrænses til omkostningerne ved levering af ydelsen.

14.3. Det samlede støttebeløb, der betales efter dette afsnit bør ikke overstige 100 000 EUR pr. støttemodtager i løbet af en treårig periode eller, når der er tale om støtte til virksomheder, som er omfattet af Kommissionens definition af små og mellemstore virksomheder⁽³²⁾, 50 % af de støtteberettigede omkostninger, hvis dette beløb er større. Ved beregning af støtten anses modtageren at være den person, der modtager ydelserne.

15. STØTTE TIL HUSDYRSEKTOREN

15.1. Ud over de støtteforanstaltninger, der er beskrevet ovenfor, vil Kommissionen tillade følgende yderligere støtteforanstaltninger i husdyrsektoren for at støtte bevarelsen og forbedringen af EF-husdyrenes genetiske kvalitet:

— støtte på op til 100 % til dækning af administrationsomkostningerne ved oprettelse og føring af stambøger

— støtte på op til 70 % til undersøgelser til bestemmelse af husdyrs genetiske kvalitet og ydelse

— støtte på op til 40 % af de støtteberettigede omkostninger ved investeringer i avlscentre og ved indførelse på bedriftsplan af nyskabende avlsteknikker eller -praksis

— støtte på op til 30 % af de omkostninger, der er forbundet med at holde individuelle avlshandyr af høj genetisk kvalitet, som er registreret i stambøger.

Støtte til bevarelse af truede arter eller racer vil blive vurderet efter bestemmelserne i kapitel VI i afsnit II i forordningen om udvikling af landdistrikterne.

16. STATSSTØTTE TIL RANDOMRÅDERNE OG DE ÆGÆISKE ØER

16.1. Med vedtagelsen af forordningen om udvikling af landdistrikterne er de forskellige undtagelser, der er fastsat i de nugældende regler for randområderne og øerne i Det Ægæiske Hav, og hvorefter der under visse omstændigheder kan ydes supplerende statsstøtte, blevet ophævet. Forordningen bygger dog på princippet om, at nye bestemmelser, der giver den fleksibilitet til tilpasninger og undtagelser, som er nødvendig for at opfylde disse regioners særlige behov, skal fastsættes under programmeringen af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne til fordel for disse regioner. Kommissionen vil derfor i hvert enkelt tilfælde undersøge forslag om statsstøtte, der skal imødekomme disse regioners behov under hensyntagen til de pågældende foranstaltningers forenelighed med programmerne for udvikling af landdistrikterne for de pågældende regioner og deres indvirkning på konkurrencevilkårene.

16.2. Hvad angår randområderne, vil Kommissionen uanset det generelle forbud mod statsstøtte i nærværende rammebestemmelser undersøge forslag om driftsstøtte i randområderne i de konkrete tilfælde under hensyntagen til de i traktaten fastsatte principper og navnlig til foranstaltningernes potentielle indvirkning på konkurrencevilkårene i de pågældende regioner og i andre dele af EF.

17. STØTTE TIL FORSKNING OG UDVIKLING

Støtte til forskning og udvikling vil blive undersøgt efter kriterierne i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling⁽³³⁾. Forhøjelsen på 10 % af støtten til små og mellemstore virksomheder

⁽³²⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

⁽³³⁾ EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5, som ændret for så vidt angår deres anvendelse i landbrugssektoren (EFT C 48 af 13.2.1998, s. 2).

i henhold til punkt 4.2.6 i Fællesskabet rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder gælder også i landbrugssektoren ⁽³⁴⁾.

18. **STØTTE TIL SALGSFREMMEDE FORANSTALTNINGER OG REKLAME FOR LANDBRUGSPRODUKTER**

Støtte til salgsfremmende foranstaltninger og reklame for landbrugsprodukter vil blive vurderet efter rammeordningen for statsstøtte til reklame for landbrugsprodukter og visse varer, der ikke henhører under traktatens bilag I, men ikke fiskerivarer ⁽³⁵⁾.

19. **STØTTE I FORM AF SUBSIDIEREDE KORTFRISTEDE LÅN**

Subsidierede kortfristede lån (driftslån) til landbrugssektoren vil blive vurderet efter rammebestemmelserne for statsstøtte: subsidierede kortfristede landbrugslån ⁽³⁶⁾.

20. **STØTTE TIL REDNING OG OMSTRUKTURERING AF KRISERAMTE VIRKSOMHEDER**

Støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder vil blive vurderet efter Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽³⁷⁾.

21. **STØTTE TIL FREMME AF BESKÆFTIGELSEN**

Støtte til fremme af beskæftigelsen vil blive vurderet efter EF-rammebestemmelserne for støtte til fremme af beskæftigelsen ⁽³⁸⁾.

22. **OPHÆVELSE AF EKSISTERENDE TEKSTER**

Følgende tekster ophæves og afløses af nærværende rammebestemmelser og passende foranstaltninger, jf. dog punkt 23.3:

— forslag om passende foranstaltninger i forbindelse med støtte, som medlemsstaterne yder til husdyrbrug og produkter fra husdyrbrug ⁽³⁹⁾

— regler for ydelse af statsstøtte i tilfælde af skade på landbrugsproduktionen eller produktionsmidlerne i landbruget og statsstøtte til dækning af en andel af præmierne for forsikring mod sådanne risici ⁽⁴⁰⁾

— rammebestemmelser for statsstøtte til producentorganisationer ⁽⁴¹⁾

— rammebestemmelser for statsstøtte i forbindelse med investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter ⁽⁴²⁾.

Efter nærværende rammebestemmelser ikrafttræden vil fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽⁴³⁾ ikke længere gælde for landbrugssektoren, jf. dog punkt 5.6.2.

23. **PROCEDURER**

23.1. ANMELDELSE

23.1.1. Med forbehold af punkt 23.1.2 skal alle nye støtteordninger og alle nye individuelle støtteforanstaltninger anmeldes til Kommissionen, inden de indføres, i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3 og Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 88 ⁽⁴⁴⁾.

23.1.2. I henhold til artikel 52 i forordningen om udvikling af landdistrikterne kræves der ikke særskilt anmeldelse efter traktatens artikel 88, stk. 3, af statsstøtte, som har til formål yderligere at bidrage til finansiering af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som medfinansieres af EF, hvis denne støtte er blevet anmeldt til og godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med forordningen som led i den i forordningens artikel 40 nævnte programmering.

For at kunne henføres under undtagelsen skal de pågældende foranstaltninger og den supplerende statsstøtte, der er afsat til hver af dem, være klart identificeret i planen for udvikling af landdistrikterne i overensstemmelse med gennemførelsesforordningen. Kommissionens godkendelse af planen vil kun omfatte foranstaltninger, som er blevet identificeret på denne måde. Statsstøtte til andre foranstaltninger, uanset om de indgår i planen eller ej, eller foranstaltninger, for hvilke der er fastsat andre betingelser end dem, der er anført i planen, skal anmeldes særskilt til Kommissionen i henhold til artikel 88, stk. 3.

⁽³⁴⁾ For øjeblikket EFT C 213 af 23.7.1996, s. 4.

⁽³⁵⁾ For øjeblikket EFT C 302 af 12.11.1987, s. 6.

⁽³⁶⁾ For øjeblikket EFT C 44 af 16.2.1996, s. 2.

⁽³⁷⁾ For øjeblikket EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

⁽³⁸⁾ For øjeblikket EFT C 334 af 12.12.1995, s. 4.

⁽³⁹⁾ Kommissionens brev til medlemsstaterne SG(75) D/29416 af 19.9.1975.

⁽⁴⁰⁾ Arbejdsdokument VI/5934/86-rev. 2.

⁽⁴¹⁾ Arbejdsdokument VI/503/88.

⁽⁴²⁾ EFT C 29 af 2.2.1996, s. 4.

⁽⁴³⁾ EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3.

⁽⁴⁴⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

Endvidere omfatter Kommissionens godkendelse af planen kun det støttebeløb, som medlemsstaten har angivet. Forhøjelser på over 25 % af det støttebeløb, der er afsat til en bestemt foranstaltning i det pågældende år, eller forhøjelser på over 5 % i forhold til det samlede afsatte beløb skal godkendes af Kommissionen ⁽⁴⁵⁾.

De samme regler gælder analogt for ændringer af planer for udvikling af landdistrikterne.

23.2. ÅRLIGE RAPPORTER

23.2.1. På Rådets møde den 2. oktober 1974 besluttede medlemsstaternes regeringer at forelægge Kommissionen en fuldstændig opgørelse over al statsstøtte til landbruget i 1974. Kommissionen fandt, at disse opgørelser var et vigtigt middel til at sikre større gennemsigthed, når det gælder statsstøtteforanstaltninger, til at vurdere dem efter fælles kriterier og til at sikre, at det fælles landbrugsmarked fungerer efter hensigten. Derfor anmodede Kommissionen ved brev af 24. juni 1976 ⁽⁴⁶⁾ alle medlemsstaterne om at forelægge en ajourført opgørelse over statsstøtteordninger senest ved udgangen af maj hvert år.

23.2.2. Denne ordning er nu blevet ophævet ved artikel 21 i forordning (EF) nr. 659/1999, hvori det er fastsat, at medlemsstaterne indsender årlige rapporter til Kommissionen om alle eksisterende støtteordninger, for hvilke der ikke gælder nogen særlig indberetningspligt i henhold til en betinget beslutning.

23.2.3. I landbrugssektoren må der i ordningerne for fremlæggelse af årsrapporter tages hensyn til de procedurer for overvågning og evaluering af planerne for udvikling af landdistrikterne, der er fastlagt i kapitel V i forordning (EF) nr. 1257/1999, og ligeledes til de forskellige rapporteringssystemer, der er fastlagt ifølge WTO-aftalerne og af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling. Rapporteringsordningerne skal så vidt muligt forebygge dobbeltarbejde og fremlæggelse af de samme basisoplysninger flere gange i forskelligt format.

23.2.4. Disse rapporter bør indtil videre forelægges efter nedenstående retningslinjer. Kommissionen forbeholder sig dog ret til efter samråd med medlemsstaterne at foreslå ændringer af retningslinjerne, særlig for at tage hensyn til erfaringerne fra gennemførelsen af overvågnings- og evalueringsprocedurerne i henhold til forordning (EF) nr. 1257/1999.

a) En enkelt rapport bør forelægges for Kommissionen for første gang inden den 1. juli 2001 og derefter senest den 30. juni hvert år og omfatte alle støtteordninger for landbrugssektoren i den pågældende

medlemsstat. Rapporten bør udarbejdes i to dele, nemlig en almindelig del og individuelle rapporter om alle eksisterende støtteordninger.

b) Den almindelige del, på 5-10 sider, bør give en oversigt over udviklingen i den pågældende medlemsstats politik for støtte til landbrugssektoren. Den bør give et resumé af vigtige ændringer i løbet af det pågældende år, herunder en kort beskrivelse af grundene til, at der er indført større, nye støtteordninger, eller til, at eksisterende ordninger er bragt til ophør, og bør give en beskrivelse af væsentlige ændringer i den støtte, der ydes til eksisterende støtteordninger.

Hvis ansvaret for gennemførelsen af statsstøttepolitikken i landbrugssektoren er lagt ud på regionerne, kan en medlemsstat, hvis den finder det hensigtsmæssigt, forelægge særskilte generelle rapporter om aktiviteterne på nationalt og regionalt plan.

Den almindelige del bør vedlægges globale finansielle data for den samlede offentlige finansielle støtte til landbrugssektoren. I disse data bør der skelnes mellem:

- nationale bidrag til finansieringen af foranstaltninger, som EF yder støtte til i henhold til forordningen om udviklingen af landdistrikterne eller andre EF-forordninger
- støtte til statsstøtteforanstaltninger, der er blevet godkendt af Kommissionen som led i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne i henhold til artikel 52 i forordning (EF) nr. 1257/1999 (se punkt 23.1.2)
- andre statsstøtteforanstaltninger.

Disse globale finansielle data skal så vidt muligt fremlægges i form af en samlet vejledende oversigt ⁽⁴⁷⁾.

⁽⁴⁵⁾ Gennemførelsesforordningens artikel 35.

⁽⁴⁶⁾ SG(76) D/6717.

⁽⁴⁷⁾ Jf. punkt 8 og 16 i bilaget til forordning (EF) nr. 1750/1999.

c) Der bør forelægges individuelle rapporter om de enkelte eksisterende støtteordninger⁽⁴⁸⁾, der ikke er godkendt af Kommissionen som led i programmeringen af udviklingen af landdistrikterne i henhold til artikel 52 i forordning (EF) nr. 1257/1999⁽⁴⁹⁾.

For så vidt angår støtteordninger for investeringer i forbindelse med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter bør rapporterne fremlægges i det format, der er anført i del I i bilaget. De oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan vurdere, om ordningen overholder restriktionerne i punkt 4.2.4 i nærværende rammebestemmelser, bør også fremsendes på de betingelser, der er fastsat i godkendelsen af den pågældende støtteordning.

I andre tilfælde bør rapporterne fremsendes i det forenkede format, der er anført i del II i bilaget. For så vidt angår støtteordninger for investeringer i den primære landbrugsproduktion bør de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan vurdere, om ordningen overholder restriktionerne i punkt 4.1.1.3 og 4.1.1.4 i nærværende rammebestemmelser, også fremsendes på de betingelser, der er fastsat i godkendelsen af den pågældende støtteordning.

For støtteordninger, som helt eller delvis finansieres med skattelignende afgifter, bør afgiftsprovenuet og de offentlige udgifter til ordningen med fradrag af bidraget fra sektoren også oplyses.

23.2.5. Kommissionen forbeholder sig ret til at indhente supplerende oplysninger om eksisterende støtteordninger i de konkrete tilfælde, hvis det er nødvendigt for, at den kan udføre sine opgaver i henhold til traktatens artikel 88, stk. 1.

23.2.6. Hvis der ikke forelægges årlige rapporter i henhold til nærværende rammebestemmelser, kan Kommissionen træffe dispositioner efter artikel 18 i forordning (EF) nr. 659/1999.

23.2.7. Under hensyntagen til de af medlemsstaterne forelagte årlige rapporter vil Kommissionen tage passende skridt til at sikre en mere gennemsigtig information om statsstøtten i landbrugssektoren.

23.3. ANVENDELSE PÅ NY STØTTE

Kommissionen vil med virkning fra den 1. januar 2000 anvende nærværende rammebestemmelser på nye anmeldelser af statsstøtte, herunder på anmeldelser, som der på denne dato ikke var truffet afgørelse om.

Ulovlig støtte, som omhandlet i artikel 1, litra f), i forordning (EF) nr. 659/1999 behandles efter de regler og rammebestemmelser, der var gældende på det tidspunkt, den pågældende støtte blev ydet.

23.4. FORSLAG OM PASSENDE FORANSTALTNINGER

I henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 1, foreslår Kommissionen medlemsstaterne at ændre deres eksisterende støtteordninger for støtte til investeringer i produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter omfattet af bilag I, for at bringe dem i overensstemmelse med nærværende rammebestemmelser senest den 30. juni 2000, og at ændre eksisterende støtteordninger, der er omfattet af nærværende rammebestemmelser, senest den 31. december 2000.

Medlemsstaterne opfordres til skriftligt at bekræfte, at de accepterer nærværende forslag om passende foranstaltninger senest den 1. marts 2000.

Hvis en medlemsstat undlader at bekræfte sin accept skriftligt inden denne dato, vil Kommissionen gå ud fra, at den pågældende medlemsstat har accepteret forslagene, medmindre den udtrykkelig giver skriftlig meddelelse om, at den ikke er indforstået.

Hvis en medlemsstat ikke accepterer forslagene helt eller delvis senest på denne dato, vil Kommissionen træffe dispositioner i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 659/1999.

⁽⁴⁸⁾ Rapporter om individuel støtte, der ikke ydes som led i en støtteordning, skal kun forelægges, hvis dette er en betingelse for Kommissionens godkendelse af støtten.

⁽⁴⁹⁾ Rapporter om støtteordninger, der er godkendt i henhold til artikel 52 i forordning (EF) nr. 1257/1999, bør fremlægges inden for rammerne af rapporterne om gennemførelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne.

BILAG

Oplysninger i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 1, om støtteordningen, individuel støtte ydet inden for en ordning eller individuel støtte ydet uden for en godkendt støtteordning**I. MODEL TIL DETALJERET ÅRSRAPPORT****1. Ordningens eller den individuelle støttes navn på originalsproget**

1a. Primært og sekundært formål

2. Tidspunkt for Kommissionens seneste godkendelse og støttenummer**3. Udgifter under ordningen**

Der anføres særskilte tal for hvert støtteinstrument under ordningen (f.eks. tilskud, rentelette lån, garantier). Der anføres tal for udgifter eller forpligtelser, indtægtstab og andre finansielle faktorer i forbindelse med støtten (f.eks. lånets løbetid, rentegodtgørelser, morarenter på restlån, restancer på garantier minus præmieindtægter og inddrevne beløb).

Disse udgiftstal fremlægges på følgende grundlag:

- 3.1. For år »n«⁽⁵⁰⁾ anføres udgiftsoverslag eller anslåede indtægtstab, hvis der er tale om skatteudgifter.
- 3.2. For år »n-1« anføres:
 - 3.2.1. Udgiftsforpligtelser eller anslåede indtægtstab, hvis der er tale om skatteudgifter, for nye støttede projekter og faktiske betalinger for nye og igangværende projekter⁽⁵¹⁾.
 - 3.2.2. Antallet af nye støttemodtagere og antallet af nye støttede projekter.
 - 3.2.3. Regional fordeling af beløbene i punkt 3.2.1 efter mål 1, 2, ugunstigt stillede områder, andet.
 - 3.2.4.1. Fordeling på undersektorer i punkt 3.2.1 efter støttemodtagernes aktivitetsområde (efter den trecifrede NACE-klassifikation⁽⁵²⁾) eller en tilsvarende national nomenklatur, der præciseres nærmere.
 - 3.2.4.2. Besvares kun for ordninger, der falder ind under rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling:
 - fordeling af de samlede udgifter efter F&U-stadium (grundforskning, industriel forskning, anvendt forskning osv.)
 - antal projekter, der indgår i et EF-samarbejde eller et internationalt samarbejde
 - fordeling af udgifter på virksomheder, forskningscentre og højere læreanstalter.
 - 3.2.5. Besvares kun for ordninger, der ikke udelukkende er forbeholdt SMV og ikke indebærer automatisk ydelse af støtte. Støtte ydes automatisk, når det for at modtage støtte er tilstrækkeligt at opfylde alle støtteberettigelsesbetingelserne, eller når det påvises, at en offentlig myndighed ikke udøver sine lovfæstede skønsmæssige beføjelser til at udvælge støttemodtagerne.

For hver af de støttemodtagere, der — opført efter aftagende beløbsstørrelse — tegner sig for 30 % af de samlede forpligtelser i år »n-1« (undtagen budgetmidler, der er afsat til grundforskning gennemført af universiteter eller andre videnskabelige institutter, der ikke er omfattet af EF-traktatens artikel 87, når denne forskning ikke sker på grundlag af en kontrakt eller i samarbejde med den private sektor), angives følgende:

- navn
- adresse

⁽⁵⁰⁾ År »n« er det år, hvor rapporten modtages.

⁽⁵¹⁾ Hvis der endnu ikke foreligger tal for de faktiske skatteudgifter, anføres der overslag, og de endelige tal fremsendes sammen med den næste rapport.

⁽⁵²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 af 9. oktober 1990 om den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber (EFT L 293 af 24.10.1990, s. 1), ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 761/93 (EFT L 83 af 3.4.1993, s. 1), berigtiget (EFT L 159 af 11.7.1995, s. 31).

- aktivitetsområde (efter klassifikationen under punkt 3.2.4.1)
- støttebeløb, der er indgået forpligtelser for (eller godkendt, når det drejer sig om skattelettelser)
- projektets støtteberettigede omkostninger
- projektets samlede omkostninger.

Listen skal omfatte mindst 10 og højst 50 støttemodtagere. Denne regel går forud for 30 %-reglen. Når der er under 10 støttemodtagere i det år, som rapporten vedrører, skal de alle anføres på listen. Når der ydes støtte til flere projekter pr. modtager, skal oplysningerne gives for hvert projekt. Oplysningerne er ikke påkrævet for støtte med en maksimumsgrænse, hvis over 50 støttemodtagere når denne grænse. I så fald er det tilstrækkeligt at angive maksimumsgrænsen og antallet af modtagere, der har nået den.

4. Ændringer (administrative eller andre) indført i årets løb

II. MODEL TIL FORENKLET ÅRSRAPPORT, DER SKAL INDGIVES FOR ALLE STØTTEORDNINGER, SOM IKKE ER OMFATTET AF DEL I

For nye støtteordninger omfattet af den hurtige godkendelsesprocedure eller ordninger med et årsbudget, der ikke overstiger 5 mio. EUR, besvares kun punkt 1, 1a, 2.1, 2.2.1 og 2.2.2 (meget forenklet rapport).

1. Ordningens navn på originalsproget og støttenummer

1a. Primært og sekundært formål

2. Udgifter under ordningen

Der anføres særskilte tal for hvert støtteinstrument under ordningen (f.eks. tilskud, rentelette lån, garantier). Der anføres tal for udgifter eller forpligtelser, indtægtstab og andre finansielle faktorer i forbindelse med støtten (f.eks. lånets løbetid, rentegodtgørelser, morarenter på restlån, restancer på garantier minus præmieindtægter og inddrevne beløb).

Disse udgiftstal fremlægges på følgende grundlag:

- 2.1. For år »n« anføres udgiftsoverslag eller anslåede indtægtstab, hvis der er tale om skatteudgifter.
- 2.2. For år »n-1« anføres:
 - 2.2.1. Udgiftsforpligtelser eller anslåede indtægtstab, hvis der er tale om skatteudgifter, for nye støttede projekter og faktiske betalinger for nye og igangværende projekter ⁽⁵³⁾.
 - 2.2.2. Antallet af nye støttemodtagere og antallet af nye støttede projekter samt det anslåede antal nyoprettede eller bevarede job.
 - 2.2.3. Regional fordeling af beløbene under 2.2.1 efter mål 1, 2, ugunstigt stillede områder, andet.
 - 2.2.4. Fordeling på undersektorer af 2.2.1 efter støttemodtagernes aktivitetsområde (efter den trecifrede NACE-klassifikation eller en tilsvarende national nomenklatur, der præciseres nærmere).

3. Ændringer (administrative eller andre) indført i årets løb

⁽⁵³⁾ Hvis der endnu ikke foreligger tal for de faktiske skatteudgifter, anføres der overslag, og de endelige tal fremsendes sammen med den næste rapport.

Berigtigelse til indkaldelse af forslag udstedt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber vedrørende projekter, der finansieres af Det Europæiske Fællesskab — SCRE/110979/C/G

(De Europæiske Fællesskabers Tidende C 88 af 25. marts 2000)

(2000/C 232/11)

Side 17:

— »**Støtteberettigelse: hvem kan ansøge?**«

i stedet for: »Private og offentlige nonprofitinstanser i Euro-Middelhavsområdet.«

læses: »Regionale- eller internationale mellemstatlige organisationer samt almennyttige private- og offentlige europæiske institutioner i samarbejde med partnere fra Europa og Middelhavsområdet, som angivet i afsnit 2.1.1 af **Retningslinjer for ansøgere.**«

— »c) **Frist:**«

i stedet for: »**7. september 2000, kl. 16.00**«

læses: »**22. januar 2001, kl. 16.00**«

— »d) **Adresse:**«

i stedet for: »**Postadresse**

Europa-Kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
Kontor SC 14 8/64
B-1049 Bruxelles/Brussel

Adresse ved personlig aflevering

Rue de la Science/Wetenschapstraat 14
Kontor 8/64
B-1049 Bruxelles/Brussel«

læses: »Se afsnit 2.2 af **Retningslinjer for ansøgere.**«

Side 18:

»**Detaljerede oplysninger om indkaldelsen af forslag**«

i stedet for: »— Pr. post:

Europa-Kommissionen (SCR/E/1)
Rue Belliard/Belliardstraat 28 — B-28 6/146
B-1049 Bruxelles/Brussel«

læses: »— Pr. post:

Europa-Kommissionen (SCR/E/1)
Rue de la Loi/Wetstraat 41
Kontor 7/27
B-1049 Bruxelles/Brussel«.

Berigtigelse til omregningskurser for valuta i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2615/79

(De Europæiske Fællesskabers Tidende C 221 af 3. august 2000)

(2000/C 232/12)

Side 3: Kolonne NOK, omregningskurs for DKK

i stedet for: »1,09518«

læses: »1,09618«.
